

Møteinnkalling

Utvalg:	Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra
Møtested:	Stabbursnes naturhus, Indre Billefjord
Dato:	05.05.2014
Tidspunkt:	10:00

Ved eventuelt forfall er representantene selv ansvarlige for å gi vararepresentanten beskjed om å delta på møtet.

Nasjonalparkforvalter er tilgjengelig på telefon 78 95 03 77 / 409 12 470 eller e-post fmfiasa@fylkesmannen.no.

Saksliste

Utvalgs-saksnr.	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr.
ST 20/2014	Registrering av deltakere, beslutningsdyktighet		
ST 21/2014	Godkjenning av innkalling, saksliste og protokoller		
ST 22/2014	Valg av underskrivere		
RT 2/2014	Orienteringer		
ST 23/2014	Søknad om dispensasjon fra verneforskriften – fradeling av punktfeste til eksisterende gamle i Stabbursdalen nasjonalpark – Søker Bjørn B. Karlsen		2014/1515

RT 2/2014 Orienteringer

- Foreløpig svar fra Klima- og miljødirektoratet om behandling av klage fra Láhtin-siida om tillatelse til å gjennomføre sykkelritt i Stabbursdalen nasjonalpark.
- Svarbrev fra Klima- og miljødirektoratet angående anmodning om reoppnevning av Stabbursdalen nasjonalparkstyre.
- Informasjon fra Turgleder AS og Glød Explorer AS.
- ST 19/2014 - Forvalter orienterer om møtet om håndtering av ulovlig oppsatte bygg i verneområdene i Stabbursdalen, mellom Porsanger kommune, Finnmarkseiendommen, Statens Reindriftsforvaltning, Statens naturoppsyn og Nasjonalparkforvalter.
- Status ved gjennomføring av en tilstandsrapport for furuskogen i forholdt til beiteskader. Forvalter informerer.
- Brev til Fylkesmannen i Finnmark om gjenoppbygging av Bastingammen.
- Videre arbeid med forvaltningsplanen.

Forvalter har gjennom delegert myndighet fattet følgende vedtak:

- Søknad om bruk av snøskuter i verneområder i forbindelse med forskningsprosjekt på kongeørn. Søker Norsk institutt for naturforskning (NINA). Vedtak fattet 17.03.2014.
- Søknad om generell dispensasjon til motorferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark. Søker Rolf Trygve Johnsen (ST 17/2014). Vedtak fattet 17.03.2014.
- Søknad om dispensasjon fra verneforskriftene til kjøring med snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark. Søker Harald Falch – Arkivsak 2014/1004. Vedtak fattet 21.03.2014.
- Søknad om å lande med helikopter og gjennomføre fangst – merking av rovfugler i verneområder i Finnmark – Søker Norsk institutt for naturforskning (NINA) – Arkivsak 2014/1574. Vedtak fattet 15.04.2014.

Porsanger Kommune
Rådhuset
9712 LAKSELV

Trondheim, 25.03.2014

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2014/1389

Saksbehandler:
Marit Doseth

Anmodning om re-oppnevning av Stabbursdalen nasjonalparkstyre - oversendelse fra Klima- og Miljødepartementet

Det vises til Deres brev datert 20. januar 2014 til Klima- og Miljødepartementet hvor det bes om at Porsanger kommune får større representasjon i Stabbursdalen nasjonalparkstyre. Det vises også departementets oversendelse av saken til Miljødirektoratet i brev datert 3. januar 2014.

Miljøverndepartementet oppnevnte den 5. januar 2011 et nasjonalparkstyre med forvaltningsansvar for Stabbursdalen nasjonalpark/ Rávttošvuomi álbmotmeahccii og Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/ Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin i Finnmark fylke.

Dagens styre er sammensatt med en representant fra hver av kommunene Porsanger og Kvalsund, en representant fra Sametinget og en representant fra Finnmark fylkeskommune.

Porsanger kommune vedtok enstemmig i møte den 21. juni 2012 følgende: «Porsanger kommune skal velge styreleder, nestleder og minst to styremedlemmer med personlige varamedlemmer, alle bosatt i Porsanger kommune. Fylkeskommunen, Sametinget og Kvalsund kommune velger hver sin representant med varamedlemmer.» Vedtaket ble forelagt Miljøverndepartementet og statsråd Bård Vegar Solhjell besvarte henvendelsen i brev datert 15. oktober 2012. Departementet fant ikke grunnlag for å endre styresammensettingen og viste blant annet til at representantene i styret forvalter verneområdene på vegne av nasjonen og ikke på vegne av seg selv eller sin egen kommune.

Porsanger kommune gjentok sin henvendelse overfor departementet og ny politisk ledelse i brev datert 20. januar 2014.

Miljødirektoratet fikk delegert myndigheten for oppnevning av representanter til nasjonalpark-/verneområdestyres fra Klima- og Miljødepartementet den 14. oktober 2013. Deres henvendelse datert 20. januar 2014 er derfor oversendt til Miljødirektoratet for avgjørelse.

Direktoratet har forståelse for deres engasjement for å få større innflytelse i nasjonalparkstyret,

men finner ikke grunnlag for å endre styresammensettingen. Det vises til Miljøverndepartementet sin begrunnelse i brev datert 15. oktober 2012. Den sentrale oppgaven for nasjonalparkstyret er å forvalte de vernede områdene i samsvar med verneforskrift og naturmangfoldloven. Forvaltningen skjer på nasjonens vegne og ikke på vegne av representantenes eller kommunens interesser.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Olav Nord-Varhaug
seksjonsleder

Marit Doseth

Kopi til:

Stabbursdalen
nasjonalparkstyre

Klima- og Miljødepartementet

Fylkesmannen i Finnmark, Statens
Hus
Postboks 8013 Dep

9815 VADSØ

NO-00 OSLO

Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø

DERES REF:
«REF»

DERES DATO:
«REFDATO»

SAKSBEHANDLER:
KAROLINE SALMILA

ARKIVKODE:

VÅR DATO:
17.02.2014

STABBURSDALEN NASJONALPARKSTYRE ØNSKER GJENOPPBYGGING AV BASTINGAMMEN VED BENYTTELSE AV SELVASSURANDØRSEPRINSIPPET.

Bastingammen (Bygningsid 192843359, GNR 9, BNR 1, KOMM 2020) brant ned sommer 2013, hvor hendelsen har blitt konstatert som en ulykke. Eier av Bastingammen er Fylkesmannen i Finnmark og Stabbursdalen nasjonalparkstyre har forvaltningsansvaret for dette bygget.

Stabbursdalen nasjonalpark har til og med i sommer kun hatt to åpne bygg for allmennheten (Ivarstua og Bastingammen). Bastingammen var mye brukt med et høyt besøkstall på 100 til 150 besøkende i året i følge hytteboken som lå i Bastingammen (kilde SNO Lakselv). Bruken av gammer i utmark har lang samisk/sjøsamisk tradisjon som er viktig for den samiske/sjøsamiske kultur, og nasjonalparkstyret ønsker å opprettholde denne tradisjonen ved å gjenoppbygge Bastingammen. Stabbursdalen nasjonalparkstyre ønsker at Bastingammen skal gjenreises i samme byggestil som den tidligere nedbrente gammen. Siden slike bygninger ikke skal forsikres, ønsker Stabbursdalen nasjonalparkstyre at Fylkesmannen i Finnmark benytter seg av selvassurandørprinsippet.

Selvassurandørprinsippet

Stortinget fastslo ved behandling av St.prp. nr. 54 for 1950 at staten i alminnelighet ikke skal tegne forsikringer i forsikringsselskap for å dekke utgifter ved brann, men selv stå som selvassurandør. Stortinget vedtok 3. juni 1950 å gi Finansdepartementet fullmakt til å avgjøre alle spørsmål om forsikring for statens regning av annen risiko enn brannrisiko. En bestemmelse om at staten står som selvassurandør med mindre annet er bestemt av Finansdepartementet, er tatt inn som § 20 i økonomireglementet.

Spørsmål om det i unntakstilfeller skal tegnes forsikring må altså forelegges Finansdepartementet til avgjørelse. Slike unntak er for eksempel godtatt når en statlig virksomhet for en kortere tid har hånd om utstyr eller kunstgjenstander som tilhører andre, og eieren krever forsikring mot skade ved brann eller annet uhell.

Selvassurandørprinsippet innebærer ikke at den enkelte virksomhet har rett til automatisk å få samtykke til overskridelse dersom det inntreffer brann, tyveri eller uhell. I en del tilfeller må derfor vedkommende virksomhet selv dekke merutgiftene innenfor tildelt budsjett.

Dersom dette ikke kan gjøres uten skadevirkninger for den øvrige drift, kan Kongen eller Finansdepartementet innenfor sin myndighet samtykke i at utgiftsbevilgningen overskrides.

Bevilgningsreglementet § 11 gjelder også for slike tilfeller, slik at tiltak som krever mer enn 5 mill. kroner må forelegges Stortinget, eventuelt i ettertid. Det vil gjelde f.eks. ved store brannskader på bygninger.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre ønsker en avklaring av Fylkesmannen i Finnmark om mulighetene for selvassurandør i forhold til Bastingammen.

Hilsen

Karoline Salmila
nasjonalparkforvalter

Norsk institutt for naturforskning
v/Karl-Otto Jacobsen
Tungasletta 2
7485 Trondheim

DERES REF:

DERES DATO:

SAKSBEHANDLER:
KAROLINE SALMILA

ARKIVKODE:
2014/986 432.3

VAR DATO:
17.03.2014

**MELDING OM VEDTAK FATTET 17. MARS 2014. STYRESAK ST 18/2014 - SØKNAD OM
BRUK AV SNØSKUTER I VERNEOMRÅDER I FORBINDELSE MED FORSKNINGSPROSJEKT PÅ
KONGEØRN - NINA.**

Nasjonalparkforvalter har behandlet deres søknad om bruk av snøscooter i Stabbursdalen nasjonalpark den 17. mars 2014. Saken ble behandlet med løpenr. ST 18/2014 og følgende vedtak ble fattet i saken:

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 gir nasjonalparkforvalter på vegne av Stabbursdalen nasjonalparkstyre Norsk institutt for naturforskning (NINA) tillatelse til motorferdsel med inntil 2 snøskutere i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med et forskningsprosjekt på kongeørn.

Tillatelsen er gitt på følgende vilkår:

- Kjøringen kan utføres av Trond Vidar Johnsen, Olaf Opgård og Karl-Otto Jacobsen.
- Dette brevet skal medbringes i felt i tilfelle kontroll.
- Det skal tas hensyn til tamrein, annet dyreliv og andre folk som ferdes i området.
- Kjøringen skal skje i samarbeid med Statens naturoppsyn (SNO). NINA er forpliktet til å rette seg etter eventuelle anvisninger fra SNO når det gjelder kjørerute.
- Resultatene fra forskningsprosjektet skal sendes Stabbursdalen nasjonalparkstyre så snart de er sammenstilt.
- Dispensasjonen er begrenset oppad til maksimalt 6 turer i nasjonalparken
- Kjøreseddel returneres til Stabbursdalen nasjonalparkstyre etter kjøreperioden, den 4. mai 2014.

Tillatelsen er gyldig i perioden fra 1. april til og med 4. mai 2014.

Kjøringen kan skje med direkte hjemmel i nasjonal forskrift til motorferdselloven § 3 bokstav f. Særskilt tillatelse etter motorferdselsloven fra berørte kommuner er dermed ikke påkrevd.

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljøverndepartementet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og skal sendes via nasjonalparkstyrets adresse under, jf. forvaltningsloven § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø

Med hilsen

Karoline Salmila
nasjonalparkforvalter

Vedlegg

1 Saksutredning. Søknad om bruk av snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med forskningsprosjekt på kongeørn. Søker Norsk institutt for naturforskning.

Kjøreseddel 2014 – Sak ST 18/2014

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.
Det skal brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk.

	Dato	Signatur
1. tur		
2. tur		
3. tur		
4. tur		
5. tur		
6. tur		

Faste kopimottakere av styrevedtak for Stabbursdalen nasjonalparkstyre:

Porsanger kommune	Rådhuset	9712	Lakselv	postmottak@porsanger.kommune.no
Kvalsund kommune	Rådhusveien 18	9620	Kvalsund	servicekontoret@kvalsund.kommune.no
Klima- og miljødepartementet	Postboks 813 Dep	0030	Oslo	postmottak@kld.dep.no
Miljødirektoratet	Pb. 5672 Sluppen	7485	Trondheim	post@miljodir.no
SNO Lakselv	Postboks 261	9711	Lakselv	torkjell.morset@miljodir.no
Fylkesmannen i Finnmark	Statens hus	9815	Vadsø	fmfipostmottak@fylkesmannen.no
Finnmark Fylkeskommune	Areal- og kulturvernadv.	9815	Vadsø	postmottak@ffk.no
Finnmarkseiendommen	Pb. 133	9811	Vadsø	post@fefo.no
Sámediggi - Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	Karasjok	samediggi@samediggi.no
Reinbeitedistrikt 16	Postboks 185	9735	Karasjok	postmottak@reinbeitedistrikt16.net
Vuorji siida v/ Samuel John Larsen Anti og Anders Nils S. Anti	Vajamohkejarga	9730	Karasjok	andersnsanti@gmail.com
Njeaiddan siida v/Per Inge Johansen	Veimo	9700	Lakselv	pigj@live.no
Skáiddeduottar siida v/ Rasmus John S. Anti og Nils Henrik Anti	Bahkiljohka	9730	Karasjok	nhanti@online.no
Lahtin siida v/Anna Ravna Gaup	Ravdojok	9730	Karasjok	anna.ravna.gaup@gmail.com

Arkivsaksnr: 2014/986-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 17.02.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalpark	ST 13/2014	11.03.2014

Saksutredning. Søknad om bruk av snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med forskningsprosjekt på kongeørn. Søker Norsk institutt for naturforskning (NINA).

Forvalters innstilling

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre Norsk institutt for naturforskning (NINA) tillatelse til motorferdsel med inntil 2 snøskutere i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med et forskningsprosjekt på kongeørn.

Tillatelsen er gitt på følgende vilkår:

- Kjøringen kan utføres av Trond Vidar Johnsen, Olaf Opgård og Karl-Otto Jacobsen.
- Dette brevet skal medbringes i felt i tilfelle kontroll.
- Det skal tas hensyn til tamrein, annet dyreliv og andre folk som ferdes i området.
- Kjøringen skal skje i samarbeid med Statens naturoppsyn (SNO). NINA er forpliktet til å rette seg etter eventuelle anvisninger fra SNO når det gjelder kjørerute.
- Resultatene fra forskningsprosjektet skal sendes Stabbursdalen nasjonalparkstyre så snart de er sammenstilt.
- Dispensasjonen er begrenset oppad til maksimalt 6 turer i nasjonalparken

Tillatelsen er gyldig i perioden fra 1. april til og med 4. mai 2014.

Kjøringen kan skje med direkte hjemmel i nasjonal forskrift til motorferdselloven § 3 bokstav f. Særskilt tillatelse etter motorferdselloven fra berørte kommuner er dermed ikke påkrevd.

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljøverndepartementet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og skal sendes via nasjonalparkstyrets adresse under, jf. forvaltningsloven § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø

Søknaden

Direkte sitert fra original søknad:

"NINA har siden 2001 drevet et forskningsprosjekt på kongeørn i Finnmark. Prosjektet har til nå omfattet både kartlegging av hekkebestanden, hekkesuksess, næringsvalg, DNA-studier, samt satellitt-telemetri av både unger og voksne. Problemstillingene er knyttet til konflikter opp mot reindriftsnæringen. Arbeidet foregår blant annet i kommunene Alta, Kautokeino, Karasjok og Porsanger, og vi vil også våren 2014 drive kartlegging og kontroll av kongeørnterritorier her. Prosjektet er delvis finansiert av Miljødirektoratet og Fylkesmannen i Finnmark. NINA ønsker i denne forbindelse å få tillatelse til å kjøre med inntil 2 snøskutere i Øvre Anarjohka nasjonalpark og Stabbursdalen nasjonalpark, dersom det blir behov for det. Kjøringen i verneområder vil i tilfelle skje sammen med representanter fra Statens naturoppsyn (SNO). Tidsrommet for søknaden gjelder fra 01.04. – 04.05.2014. Følgende personer er aktuelle for arbeidet:

Olaf oppgård, Alta (f.121051)

Trond Vidar Johnsen, Tromsø (f.270373)

Karl-Otto Jacobsen, Tromsø (f.311065)"

Regelverk

Formålet med vernet av Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisåene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Motorferdsel er forbudt på land og vann, og i lufta under 300 meter jf. punkt 6.1 i verneforskriften. En eventuell tillatelse til kjøring med snøskuter kan i dette tilfellet kun gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48, men da dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Forvaltningsmyndigheten skal blant annet særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Naturmangfoldloven trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør § 10. Dersom det ikke

foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag.

Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 er vurdert, jf. § 7 i loven. I verneforskrifter etter naturvernloven, herunder verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark er det en generell dispensasjonsbestemmelse for vitenskapelige undersøkelser, denne bestemmelsen er ikke videreført i naturmangfoldloven. Alle eksisterende verneforskrifter etter naturvernloven skal fortsatt gjelde, jmfør naturmangfoldlovens § 77. Likevel gjelder naturmangfoldlovens § 48 i stedet for den generelle dispensasjonsbestemmelsen i gjeldende verneforskrifter.

Dette innebærer at forvaltningsmyndigheten etter naturmangfoldloven § 48 kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig jf. punkt 6.4.2, dispensasjon for "vitenskapelige undersøkelser" i rundskrivet "Forvaltning av verneforskrifter".

I rundskrivet heter det at forvaltningsmyndigheten alltid skal vurdere nytten av et forskningsprosjekt opp mot omfanget av eventuelle inngrep eller tiltak og de ulemper forskningen ellers medfører. Det er først og fremst aktuelt å gi dispensasjon til tiltak når det er nødvendig for forskning. Forskningsaktiviteter som ikke trenger å lokaliseres til et verneområde bør imidlertid kanaliseres utenfor verneområdet. Videre heter det at det vitenskapelige motivet bak vernet vil kunne begrunne en mer lempelig eller kurant dispensasjonspraksis når det ikke er tale om etablering av fast anlegg eller terrenginngrep i verneområdene.

Tiltak som bidrar til å fremme verneverdiene bør det som regel gis dispensasjon til, da slik bruk kan betraktes som et ledd i forvaltningen som utøves for å bevare verneverdiene.

Vurdering

Kunnskap fra forskningsprosjektet vil være av stor verdi for rovviltforvaltningen i forhold til reindrifta i Finnmark. Samtidig kan det nevnes at det i høringsutkastet til ny forvaltningsplan for Stabbursdalen er lagt opp til bevaringsmål for blant annet kongeørn. Herunder mål om tre årlige hekkinger i Stabbursdalen nasjonalpark og Stabbursdalen landskapsvernområde. Et av tiltakene som er nevnt her er å kartlegge reirlokalteter, noe det er meningen prosjektet skal stå for. Tiltaket som er omsøkt er derfor viktig i forhold til kartleggingen av kongeørn i nasjonalparken.

Naturmangfoldloven § 8 setter krav til at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på blant annet effekten av påvirkninger. Kjøring med snøskuter medfører en viss forstyrrelse på dyrelivet, men

den omsøkte aktiviteten vurderes til å være forholdsvis liten og det dreier seg ikke om en varig forstyrrelse. Den samlede belastningen økosystemet utsettes for vurderes således å være minimal, jf. naturmangfoldloven § 10. Førevar-prinsippet i § 9 i NML antas å være godt ivaretatt da søker vil kjøre i lag med lokalt SNO i nasjonalparken, i så måte kan lokalt SNO personell ivareta de områder som burde unngås ved kjøring. § 11 i NML vil ikke være en problemstilling så lenge det settes vilkår om kun bruk av 2 snøskutere, samtidig vil § 12 i loven være godt ivaretatt ved denne begrensningen.

Et viktig kriterium for å kunne innvilge en dispensasjon fra verneforskriften er som nevnt at tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. I Stabbursdalen er formålet først og fremst å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander.

Det er i dette tilfellet ikke snakk om å etablere faste anlegg eller terrenginngrep i området, og som det går frem av rundskrivet om forvaltning av verneforskrifter vil det da være mer kurant å gi dispensasjon i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser. Påvirkningen som vil oppstå vil være kortvarig og det vil ikke sette varige spor, og tiltaket vurderes derfor isolert sett til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig.

Med bakgrunn i ovennevnte kan dispensasjon fra verneforskriftens motorferdselsforbud for kjøring med inntil 2 snøskutere innvilges.

Rolf Trygve Johnsen

Bjørkeveien 9
9700 LAKSELV

DERES REF:

DERES DATO:

SAKSBEHANDLER:
KAROLINE SALMILA

ARKIVKODE:
2013/1268 432.2

VAR DATO:
17.03.2014

**MELDING OM VEDTAK FATTET 17. MARS 2014. STYRESAK ST 17/2014. SØKNAD OM
GENERELL DISPENSASJON TIL MOTORFERDSEL I STABBURSDALEN NASJONALPARK. SØKER
ROLF TRYGVE JOHNSEN.**

Nasjonalparkforvalter har behandlet deres søknad om generell dispensasjon til motorferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark den 17. mars 2014. Saken ble behandlet som løpenr. 17/2014 og følgende vedtak ble fattet i saken:

Med hjemmel i verneforskriften § 3 punkt 6.3 avsnitt fem gis Rolf Trygve Johnsen tillatelse til maksimalt seks – 6 – turer med snøscooter, for transport av varer og utstyr til sin hytte med Gr. nr. 10 Br. nr. 3 i Stabbursdalen landskapsvernområde, i Porsanger kommune.

Tillatelsen gjelder fra 17.03.2014 til 04.05.2014.

Angående tillatelsen gjelder følgende:

- Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann.
- En tur gjelder for et kjøretøy. To kjøretøy i følge teller som to turer.
- Tillatelsen gjelder kun for transport av utstyr, materiell, vinduer etc.
- Tillatelse etter motorferdselloven må være innhentet fra Porsanger kommune etter motorferdselloven (se vedlegg).
- Tillatelsen skal medbringes under kjøring i tilfelle kontroll.
- Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.
- Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyre).
- All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal ikke forstyrres unødig.
- Kjøringen til og fra hytta skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.

Klageadgang

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljøverndepartementet innen 3 uker, jmfør forvaltningslovens §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningslovens § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø

Vedlegg:

- Forvalters tilrådning
- Midlertidig svar på forvaltningssak
- Søknad til styret med kart, datert 26.03.2013
- Porsanger kommunes vedtak om dispensasjon fra motorferdselloven. Søker Rolf Johnsen. Datert 05.04.2011, med kart.
- Porsanger kommunes vedtak om dispensasjon fra motorferdselloven. Søker Rolf Johnsen. Datert 30.04.2013, med kart.

Med hilsen

Karoline Salmila
nasjonalparkforvalter

Kjøreseddel 2014 – Sak ST 17/2014

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.

Det skal brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk.

	Dato	Signatur
1. tur		
2. tur		
3. tur		
4. tur		
5. tur		
6. tur		

Faste kopimottakere av styrevedtak for Stabbursdalen nasjonalparkstyre:

Porsanger kommune	Rådhuset	9712	Lakselv	postmottak@porsanger.kommune.no
Kvalsund kommune	Rådhusveien 18	9620	Kvalsund	servicekontoret@kvalsund.kommune.no
Klima- og miljødepartementet	Postboks 813 Dep	0030	Oslo	postmottak@kld.dep.no
Miljødirektoratet	Pb. 5672 Sluppen	7485	Trondheim	post@miljodir.no
SNO Lakselv	Postboks 261	9711	Lakselv	torkjell.morset@miljodir.no
Fylkesmannen i Finnmark	Statens hus	9815	Vadsø	fmfipostmottak@fylkesmannen.no
Finnmark Fylkeskommune	Areal- og kulturvernadv.	9815	Vadsø	postmottak@ffk.no
Finnmarkseiendommen	Pb. 133	9811	Vadsø	post@fefo.no
Sámediggi - Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	Karassjok	samediggi@samediggi.no
Reinbeitedistrikt 16	Postboks 185	9735	Karassjok	postmottak@reinbeitedistrikt16.net
Vuorji siida v/ Samuel John Larsen Anti og Anders Nils S. Anti	Vajamohkejarga	9730	Karassjok	andersnsanti@gmail.com
Njeaiddan siida v/Per Inge Johansen	Veimo	9700	Lakselv	pigi@live.no
Skáiddeduottar siida v/ Rasmus John S. Anti og Nils Henrik Anti	Bahkiljohka	9730	Karassjok	nhanti@online.no
Lahtin siida v/Anna Ravna Gaup	Ravdojok	9730	Karassjok	anna.ravna.gaup@gmail.com

Arkivsaksnr: 2013/1268-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 19.02.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalpark	ST 17/2014	11.03.2014

Søknad om generell dispensasjon til motorferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark. Søker Rolf Trygve Johnsen.

Viser til søknad fra Rolf Trygve Johnsen den 26. mars 2013.

Forvalters innstilling

Med hjemmel i verneforskriften § 3 punkt 6.3 avsnitt fem gis Rolf Trygve Johnsen tillatelse til maksimalt seks – 6 – turer med snøscooter, for transport av varer og utstyr til sin hytte med Gr.nr. 10 Br.nr. 3 i Stabbursdalen landskapsvernområde, i Porsanger kommune.

Kjøringen til og fra hytta skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.

Tillatelsen gjelder fra 11.03.2014 til 04.05.2014.

Angående tillatelsen gjelder følgende:

- Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann.
- En tur gjelder for et kjøretøy. To kjøretøy i følge teller som to turer.
- Tillatelsen gjelder for transport av utstyr, materiell, vinduer etc.
- Tillatelse etter motorferdselloven må være innhentet fra Porsanger kommune etter motorferdselloven.
- Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.
- Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyre).
- All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal ikke forstyrres unødig.

Klageadgang

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljøverndepartementet innen 3 uker, jmfør forvaltningslovens §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningslovens § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø

Vedlegg:

Kjøreseddel

Forvalters tilrådning

Midlertidig svar på forvaltningssak

Søknad til styret med kart, datert 26.03.2013

Porsanger kommunes vedtak om dispensasjon fra motorferdselloven. Søker Rolf Johnsen.

Datert 05.04.2011, med kart.

Porsanger kommunes vedtak om dispensasjon fra motorferdselloven. Søker Rolf Johnsen.

Datert 30.04.2013, med kart.

Kjøreseddel 2014 – Sak 2013/1268

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.
Det skal brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk.

	Dato	Signatur
1. tur		
2. tur		
3. tur		
4. tur		
5. tur		
6. tur		

Søknaden

Rolf Trygve Johnsen søker om en generell dispensasjon for å krysse et vann i nasjonalparken på ca. 40 meter i nedre Lompola. Han søker også om følgescooter. Søknaden er ønsket at skal gjelde årlig fram til 2018 i tidsperioden 4. mars til 4. mai. Han ønsker en tilsvarende dispensasjonspraksis for snøscooter som Porsanger kommune innvilget Rolf Trygve Johnsen i landskapsvernområdet den 30. mars 2013 (se vedlegg).

Han argumenterer med at dype snøforhold kan gjøre transporten av utstyr til hytten vanskelig og det er nødvendig å kjøre opp et spor på forhånd før man transporterer eventuelt utstyr. Væreomslag og løs snø kan gjøre transporten vanskelig. 4 - 6 turer mener han ikke vil være tilstrekkelig. Hans behov for transport vil variere og det vil enkelte år ikke forekomme behov for kjøring.

Søker mener det bør tas hensyn til lokal sjøsamisk erfaring om bruken av området. I søknaden argumenterer søker også med å referere til § 8, 10-12, og 14. Direkte sitat fra søknaden følger nedenfor:

"Stabbursdalen ble av statlige myndigheter ansett så godt forvaltet av sjøsamisk befolkning, at området ble funnet verneverdig. Da søker er etterkommer av denne befolkning, som hadde kunnskap om naturen og dets mangfold, er det forunderlig at dette ikke blir tatt mer hensyn til, når søknaden om bruk av 40 meter i samme området skal krysses. Det sjøsamiske befolkningens bruk av naturen er forøvrig tatt med i kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldloven § 8: Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse, og økologiske tilstand samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet. Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaring gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.

Kjøring vil foregå på vinterføre og vil ha liten negativ effekt på naturen og dets mangfold jf. § 10 i naturmangfoldloven...]. [...Naturmangfoldloven § 11 vil etter søkers mening ikke ha noen relevans for søknaden. Derimot er lovens § 12 aktuell fordi trasevalget unngår skade på naturen i sin helhet og derfor ligge innenfor lovens intensjoner.

I tillegg må naturmangfoldlovens prinsipper for offentlig beslutningstaking ta høyde for den sjøsamiske befolknings bruk av området ved at lovens § 14 tas hensyn til ved vedtak i eller i medhold av loven som berører samiske interesser direkte, skal de innenfor rammen som gjelder for den enkeltes bestemmelse legges tilbørlig vekt på hensynet til naturgrunnlaget for samisk kultur".

Søker refererer til Børge Brendes skriv av 24.02.2003: "Regjeringen la i sin behandling stor vekt på at verneområder er en del av et samisk bruks- og bosettingsområde" samt at "Forskriftene for vernet er utarbeidet slik at lokalsamfunnets tradisjonelle bruk kan fortsette".

Regelverket

Nasjonalparkforvalter gjør innledningsvis oppmerksom på at motorferdselforbudet i motorferdselloven og i Stabbursdalen nasjonalpark gjelder samtidig/ved siden av hverandre for motorferdsel innenfor nasjonalparkens grenser. Lovlig kjøring i nasjonalparken krever derfor unntak fra begge forbudene, og myndighet for dette er hhv. Porsanger kommune etter motorferdselloven og Stabbursdalen nasjonalparkstyre etter verneforskriften.

Verneforskriften

Formålet med vernet av Stabbursdalen nasjonalpark er beskrevet i verneforskriftens § 2:

"Formålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I

dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karateristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretagelsen av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging".

I verneforskriften § 3 punkt 6.1 sier at det er forbudt med motorferdsel på land og vann, eller i lufta under 300 meter. I § 3 punkt 6.3 avsnitt fem kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldlovens prinsipper for offentlig beslutningstaking skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i §§ 8 – 12 i naturmangfoldloven er vurdert, jf § 7. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf § 9. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf § 10. Tiltakshaver skal dekke kostnadene ved miljøforringelse, jf. § 11. § 12 omhandler miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder. Saken er behandlet etter verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark og etter naturmangfoldloven (nml).

Vurdering

Brevet fra Rolf Trygve Johnsen som ble tilsendt Stabbursdalen nasjonalparkstyre den 26.03.2013 oppfattes ikke som en klage på styrevedtak 13/2013 som ble fattet 18. mars 2013 og blir derfor behandlet som en ny søknad.

I Stabbursdalen nasjonalpark er motorferdsel i utgangspunktet forbudt (jf. § 6 i verneforskriften), og det er kun ved særskilte tilfeller at forvaltningsmyndigheten kan utstede tillatelse til motorferdsel. Et av disse tilfellene er bruk av snøskuter på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte hytter (jf. § 6.3 i forskriften).

Forskriftene for verneområdet er kortfattet og gir et visst rom for skjønn. I den praktiske og daglige forvaltningen er det derfor behov for en forvaltningsplan som utdyper og konkretiserer verneforskriftene. Forvaltningsplanen for Stabbursdalen nasjonalpark er ikke endelig ferdig fra Stabbursdalen nasjonalparkstyre, men forvaltningsplanen har allerede vært gjennom en faglig vurdering av Direktoratet for naturforvaltning (DN). Under arbeidet med forvaltningsplanen har Fylkesmannen, i samsvar med DN, kommet frem til at 6 turer hver vintersesong burde dekke det normale behov for transport av utstyr og lignende. Dette er i tråd med nasjonal praksis i forvaltning av verneområder å begrense antall turer. Dette sikrer blant annet en lik forvaltningspraksis i hele landet og det er en forvaltningspraksis som Stabbursdalen nasjonalparkstyre har implementert i sin videre forvaltning av verneområdet.

Forvaltningsmyndigheten har i sin vurdering også måtte vurdere søknaden opp mot §§ 8 – 12 i naturmangfoldloven, jf. § 7 i naturmangfoldloven. En offentlig beslutning skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig grunnlag, jf. § 8 i loven. Vi vet at kjøring med snøskuter i nasjonalparken vil medføre forstyrrelse for dyrelivet, og i tråd med å begrense denne forstyrrelsen er det satt begrensning på antall turer i Stabbursdalen nasjonalpark. § 9 naturmangfoldloven sier således at forvaltningen skal legge til grunn føre-var-prinsippet i tvils tilfeller, en begrensning i antall turer kan således også begrunnes i dette prinsippet. Det er videre lagt vekt på den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. § 10. Det er derfor funnet hensiktsmessig å sette opp et fast antall turer til private hytter i forvaltningspraksisen. Dette vil bidra til å motvirke at naturverdiene gradvis forringes som følge

av en utvikling hvor hver enkelt dispensasjon isolert sett blir ansett som for et for lite inngrep mot naturverdiene til å bli satt begrensninger i form av antall turer.

Nasjonalparkstyret er satt til å forvalte etter naturmangfoldloven og verneforskriftene til verneområdene i Stabbursdalen, og nasjonalparkforvalter har i denne søknaden derfor gjort en vurdering etter dette lovverket. Forvalter finner ikke hjemmel i verneforskriften til å tillate en generell dispensasjon til motorferdsel med scooter over en femårig tidsperiode til en fritidsbolig, og forvalter ønsker av den grunn ikke å tilråde en generell tillatelse. En generell dispensasjon til motorferdsel vil kunne skape uønsket presedensvirkning og uthuling av dagens verneforskrift, noe som ikke er ønskelig.

Selv om en skigåer også i enkelte tilfeller kan skremme opp dyreliv, vil transportomfanget øke mer ved en generell dispensasjon til motorferdsel med scooter, som ikke er ønskelig i nasjonalparken. Nasjonalparkstyret regulerer ikke motorferdselen i landskapsvernområdet. Motorferdsel forstyrrer dyrelivet, noe Porsanger kommune har med i vurderingen ved et vedtak om dispensasjon til motorferdsel i landskapsvernområdet.

Forvalter kontaktet søker per telefon den 24. februar 2014. Den ønskede endring av kjøreløype det søkes om vil i følge søkeren ta større hensyn til dyrelivet i grensegangen mellom nasjonalpark og landskapsvernområdet, noe som er i tråd med verneforskriftens hensikt. I følge Rolf Trygve Johnsen har han lokal erfaring med at det finnes en lokal elgstamme inne i skogen i landskapsvernområdet hvor han per i dag har femårig tillatelse fra Porsanger kommune til å kjøre med snøscooter for å komme til sin hytte med utstyr. Han mener det vil gi mindre forstyrrelse for dyrelivet og for elgstammen om han kjører den korte veien over vannet i nasjonalparken i stedet for den lengre veien gjennom skogen i landskapsvernområdet hvor han har tillatelse til å kjøre per i dag (se vedlagte kart i melding om vedtak fra porsanger kommune, datert 05.04.2011 og 30.04.2013).

Styret har tidligere år innvilget Rolf Trygve Johnsen tillatelse til seks (6) turer med snøscooter for transport av varer og utstyr i nasjonalparken på omsøkte løype over vannet (ST 13/2013). Av den grunn ønsker ikke forvalter å tilråde mer enn de 6 turene som er dagens forvaltningspraksis. Ved særskilte tilfeller hvor det er behov for ytterligere flere turer, som for eksempel ved transport av materialer og utstyr til bygging, må det oppgis i en søknad og vedlegges nødvendig dokumenter som for eksempel en byggetillatelse.

Rolf Trygve Johnsen
Bjørkeveien 9

9700 LAKSELV

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus

9815 Vadsø

Søknad om kjøring med snøscooter i Stabbursdalen nasjonalpark for frakt av materiell m.m, til egen hytte Gr.nr 10 Br.nr 3 i Porsanger kommune.

Det søkes herved om en generell dispensasjon får å krysse nasjonalparken ca 40 meter i nedre Lombola i tiden 04.03.2013 til og med 04.05.2018. Følgescooter må være tillat ved behov. Dette for å tilpasse dispensasjonen til Porsanger kommunes dispensasjonspraksis for ferdsel med scooter i landskapsvernområde.

Da kjøring foregår på en gammel ferdselsveg og i dyp snø, er det nødvendig å kjøre opp spor med tom snøscooter før transport av materiell kan foretas. Dette medfører at flere turer opp til hytte og ned til opplastningsplass må gjøres, for å få nødvendig bredde på sporet.. For at sporet ikke skal være for løs, må denne få feste seg i løpet av natten, slik at denne bærer tyngden av det som skal transporteres. Været kan slå om, og sporet snør ned i løpet av kort tid. 4-6 turer vil da være uten verdi for søker.

Stabbursdalen ble av statlige myndigheter ansett så godt forvaltet av den sjøsamiske befolkning, at området ble funnet verneverdig. Da søker er etterkommer av denne befolkningen, som hadde kunnskap om naturen og dets mangfold, er det forunderlig at dette ikke blir tatt mer hensyn til, når søknad om bruk av 40 meter av samme område skal krysses. Den sjøsamiske befolknings bruk av naturen er forevrig tatt med i kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldsloven § 8: Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypes utbredelse, og økologiske tilstand samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet. Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaring gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.

Kjøringen vil foregå på vinterføre og vil ha liten negativ effekt på naturen og dets mangfold jf. § 10 i naturmangfoldsloven. Behovet for frakt vil variere. Enkelte år vil kjøring ikke være nødvendig. Naturmangfoldsloven § 11 vil etter søkers mening ikke ha noe relevans for søknaden. Derimot er lovens § 12 aktuell fordi trasevalget unngår skade på naturen i sin helhet og derfor ligge innenfor lovens intensjoner.

I tillegg må naturmangfoldslovens prinsipper for offentlig beslutningstaking ta høyde for den sjøsamiske befolknings bruk av området ved at lovens § 14 tas hensyn til ved vedtak i eller i medhold av loven som berører samiske interesser direkte, skal det innenfor rammen som gjelder for den enkeltes bestemmelse legges tilbørlig vekt på hensynet til naturgrunnlaget for samisk kultur.

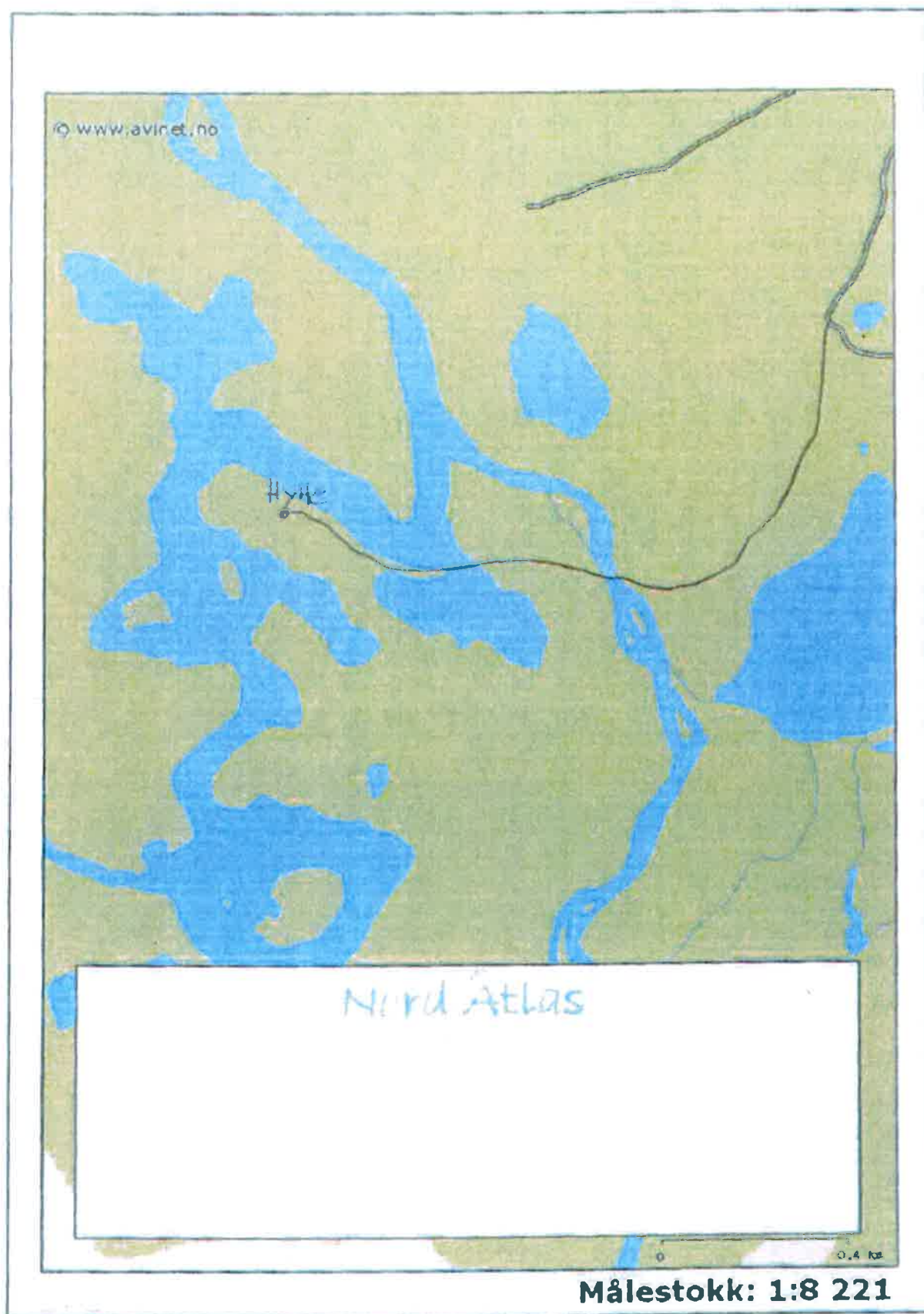
Det er nok en gang grunn til å minne om tidligere miljøvernminister Børge Brende's skriv av 24.02.2003 til sametingspresidenten hvor han uttaler at "*Regjeringen la i sin behandling stor vekt på at verneområdet er en del av et samisk bruks- og bosettingsområde*" samt at "*Forskriftene for vernet er utarbeidet slik at lokalsamfunnets tradisjonelle bruk kan fortsette*" sitat slutt.

Med hilsen

Rolf Johnsen

1 vedlegg. kart

Harald Falch

Lunden 8
«POSTNR» ALTA

DERES REF:
«REF»

DERES DATO:
«REFDATO»

SAKSBEHANDLER:
KAROLINE SALMILA

ARKIVKODE:
2014/1004 432.3

VAR DATO:
18.03.2014

MELDING OM VEDTAK. SØKNAD OM DISPENASJON FRA VERNEFORKRIFTEN TIL KJØRING MED SNØSKOTER I STABBURSDALEN NASJONALPARK. SØKER HARALD FALCH

Med hjemmel i verneforskriften § 3 punkt 6.3 avsnitt fem gis Harald Falch og Bård Harald Falch tillatelse til maksimalt seks – 6 – turer med snøscooter til privat hytte med gnr/bnr/fnr 13/1/13 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune.

Tillatelsen gjelder fra 21.03.2014 til 04.05.2014.

Angående tillatelsen gjelder følgende:

- Tillatelsen gjelder for kjøring fra nasjonalparkgrensa ved Ruhkkojávri og frem til privat hytte
- gnr/bnr/fnr 13/1/13 i Stabbursdalen nasjonalpark
- Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann.
- En tur gjelder for et kjøretøy. To kjøretøy i følge teller som to turer.
- Tillatelsen gjelder for transport av utstyr og bagasje.
- Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.
- Tillatelsen skal medbringes under kjøring.
- Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyre).
- All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal ikke forstyrres unødig.
- Kjøringen til og fra hytta skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.
- Tillatelse etter motorferdselloven skal være innhentet fra Porsanger kommune etter motorferdselloven.

Klageadgang

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljøverndepartementet innen 3 uker, jmfør forvaltningslovens §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningslovens § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø

Med hilsen

Karoline Salmila
nasjonalparkforvalter

Vedlegg

- kart vedlagt søknaden.

Kjøreseddel 2014 – Sak 2014/1004

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.

Det skal brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk.

	Dato	Signatur
1. tur		
2. tur		
3. tur		
4. tur		
5. tur		
6. tur		

Saksopplysninger

Harald Falch søker om dispensasjon fra verneforskriften for kjøring med snøskuter for transport av bagasje og utstyr til egen hytte, Gnr/Bnr/fnr 13/1/13 i øvre Stabbursdalen.

Det søkes for Harald Falch og Bård Harald Falch.

Hytta ligger 1,5 km innenfor Stabbursdalen nasjonalpark, øst for nord-østenden av Ruhkkojavri. Det blir kjørt etter fast trase som det har vært innvilget etter i tidligere år.

Søker ønsker tilfåtelse til følgeskuter.

Søker ber videre om at dispensasjonen blir gitt for skutersesongen i 5 år om mulig.

Søker opplyser i søknaden at han også har fått innvilget dispensasjon fra Porsanger kommune til skuterkjøring på gjeldene løype med varighet ut skutersesong 2018.

Regelverket

Nasjonalparkforvalter gjør innledningsvis oppmerksom på at motorferdselforbudet i motorferdselloven og i Stabbursdalen nasjonalpark gjelder samtidig/ved siden av hverandre for motorferdsel innenfor nasjonalparkens grenser. Lovlig kjøring i nasjonalparken krever derfor unntak fra begge forbudene, og myndighet for dette er hhv. Porsanger kommune etter motorferdselloven og Stabbursdalen nasjonalparkstyre etter verneforskriften.

Verneforskriften

Formålet med vernet av Stabbursdalen nasjonalpark er beskrevet i verneforskriftens § 2:

"Formålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karateristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretakelsen av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging".

I verneforskriften § 3 punkt 6.1 sier at det er forbudt med motorferdsel på land og vann, eller i lufta under 300 meter. I § 3 punkt 6.3 avsnitt fem kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldlovens prinsipper for offentlig beslutningstaking skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i §§ 8 – 12 i naturmangfoldloven er vurdert, jf § 7. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og

risiko for å skade naturmangfoldet. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf § 9. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf § 10. Tiltakshaver skal dekke kostnadene ved miljøforringelse, jf. § 11. § 12 omhandler miljøforsvarlige teknikker og riftsmetoder. Saken er behandlet etter verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark og etter naturmangfoldloven (nml).

Vurdering

I Stabbursdalen nasjonalpark er motorferdsel i utgangspunktet forbudt (jf. § 6 i verneforskriften), og det er kun ved særskilte tilfeller at forvaltningsmyndigheten kan utstede tillatelse til motorferdsel. Et av disse tilfellene er bruk av snøskuter på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte hytter (jf. § 6.3 i forskriften). Denne tillatelsen gjelder ikke for persontransport.

Det generelle motorferdselforbudet er innført for å skjerme dyrelivet, herunder også reinsdyr, og terrenget for forstyrrelser og kjøreskader. Forbudet skal ha sin tilsiktede virkning er det viktig at dette håndheves restriktivt. Forskriftene for verneområdet er kortfattet og gir et visst rom for skjønn. I den praktiske og daglige forvaltningen er det derfor behov for en forvaltningsplan som utdyper og konkretiserer verneforskriftene. Forvaltningsplanen for Stabbursdalen nasjonalpark er ikke endelig ferdig fra Stabbursdalen nasjonalparkstyre, men forvaltningsplanen har allerede vært gjennom en faglig vurdering av Direktoratet for naturforvaltning (DN). Under arbeidet med forvaltningsplanen har Fylkesmannen, i samsvar med DN, kommet frem til at 6 turer hver vintersesong burde dekke det normale behov for transport av utstyr og lignende. Dette er i tråd med nasjonal praksis i forvaltning av verneområder å begrense antall turer. Dette sikrer blant annet en lik forvaltningspraksis i hele landet og det er en forvaltningspraksis som Stabbursdalen nasjonalparkstyre har implementert i sin videre forvaltning av verneområdet.

Forvaltningsmyndigheten har i sin vurdering også måtte vurdere søknaden opp mot §§ 8 – 12 i naturmangfoldloven, jf. § 7 i naturmangfoldloven. En offentlig beslutning skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig grunnlag, jf. § 8 i loven. Vi vet at kjøring med snøskuter i nasjonalparken vil medføre forstyrrelse for dyrelivet, og i tråd med å begrense denne forstyrrelsen er det satt begrensning på antall turer i Stabbursdalen nasjonalpark. § 9 naturmangfoldloven sier således at forvaltningen skal legge til grunn føre-var-prinsippet i tvils tilfeller, en begrensning i antall turer kan således også begrunnes i dette prinsippet. Det er videre lagt vekt på den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. § 10. Det er derfor funnet hensiktsmessig å sette opp et fast antall turer til private hytter i forvaltningspraksisen. Dette vil bidra til å motvirke at naturverdiene gradvis forringes som følge av en utvikling hvor hver enkelt dispensasjon isolert sett blir ansett som for et lite inngrep mot naturverdiene til å bli satt begrensninger i form av antall turer.

Nasjonalparkstyret er satt til å forvalte etter naturmangfoldloven og verneforskriftene til verneområdene i Stabbursdalen, og nasjonalparkforvalter har i denne søknaden derfor gjort en vurdering etter dette lovverket. Forvalter finner ikke hjemmel i verneforskriften til å tillate en generell dispensasjon til motorferdsel med scooter over en femårig tidsperiode til en fritidsbolig, og forvalter ønsker av den grunn ikke å tilråde en generell tillatelse. En generell dispensasjon til motorferdsel vil kunne skape uønsket presedensvirkning og uthuling av dagens verneforskrift, noe som ikke er ønskelig.

Forvalter behandlet saken med utgangspunkt i alle opplysninger i søknad og tidligere saksbehandlingspraksis. Styret har tidligere år innvilget Harald Falch og Bård Harald Falch tillatelse til seks (6) turer med snøscooter for transport av varer og utstyr til privat hytte i Nasjonalparken. Av den grunn ønsker ikke forvalter å innvilge mer enn seks turer, som er dagens forvaltningspraksis.

Faste kopimottakere for Stabbursdalen nasjonalparkstyre:

Porsanger kommune	Rådhuset	9712	Lakselv	postmottak@porsanger.kommune.no
Kvalsund kommune	Rådhusveien 18	9620	Kvalsund	servicekontoret@kvalsund.kommune.no
Klima- og miljødepartementet	Postboks 813 Dep	0030	Oslo	postmottak@kld.dep.no
Miljødirektoratet	Pb. 5672 Sluppen	7485	Trondheim	post@miljodir.no
SNO Lakselv	Postboks 261	9711	Lakselv	torkjell.morset@miljodir.no
Fylkesmannen i Finnmark	Statens hus	9815	Vadsø	fmfiipostmottak@fylkesmannen.no
Finnmark Fylkeskommune	Areal- og kulturvernavd.	9815	Vadsø	postmottak@ffk.no
Finnmarkseiendommen	Pb. 133	9811	Vadsø	post@fefo.no
Sámediggi - Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	Karasjok	samediggi@samediggi.no
Reinbeitedistrikt 16	Postboks 185	9735	Karasjok	postmottak@reinbeitedistrikt16.net
Vuorji siida v/ Samuel John Larsen Anti og Anders Nils S. Anti	Vajamohkejarga	9730	Karasjok	andersnsanti@gmail.com
Njeaiddan siida v/Per Inge Johansen	Veimo	9700	Lakselv	pigi@live.no
Skáiddeduottar siida v/ Rasmus John S. Anti og Nils Henrik Anti	Bahkiljohka	9730	Karasjok	nhanti@online.no
Lahtin siida v/Anna Ravna Gaup	Ravdojok	9730	Karasjok	anna.ravna.gaup@gmail.com

Norsk institutt for naturforskning
v/ Karl-Otto Jacobsen
Tungasletta 2
7485 Trondheim

DERES REF:

DERES DATO:

SAKSBEHANDLER:
KAROLINE SALMILA

ARKIVKODE:
2014/1574 432.3

VAR DATO:
14.04.2014

**MELDING OM VEDTAK. SØKNAD OM LANDINGSTILLATELSE I STABBURSDALEN
NASJONALPARK. SØKER NORSK INSTITUTT FOR NATURFORSKNING V/KARL-OTTO
JACOBSEN.**

Med hjemmel i naturmangfoldloven § 48 gis Norsk institutt for naturforskning (NINA) v/Karl-Otto Jacobsen dispensasjon fra verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark. Det gis tillatelse for inntil 3 landinger med helikopter i Stabbursdalen nasjonalpark i perioden 10. juni – 30. juli 2014 i forbindelse med forskningsprosjekter på kongeørn, snøugle, jaktfalk og fiskeørn. Tillatelsen gjelder også for flyging under 300 meter i nasjonalparken. Vedtaket er fattet av nasjonalparkforvalter den 15. april 2014.

Vilkår:

- Det skal innhentes nødvendig tillatelse til bruk av helikopter fra berørte kommuner
- Dette brevet skal medbringes i felt i tilfelle kontroll
- Det skal sendes en kort rapport til Stabbursdalen nasjonalparkstyre etter endt sesong
- All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Unødvendig forstyrrelse av dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal unngås.

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljøverndepartementet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og skal sendes via nasjonalparkstyrets adresse under, jf. forvaltningslovens § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø.

Med hilsen

Karoline Salmila
nasjonalparkforvalter

Søknadsopplysninger

NINA har siden 2001 drevet et forskningsprosjekt som omhandler kongeørnas rolle i konflikten mellom kongeørn og reindrift i Finnmark. De ønsker å øke kunnskapen om kongeørnens rolle i denne sammenheng, og en viktig del er å registrere hekkesuksess og fødevalg hos kongeørn. NINA har registrert over 50 kongeørnlokaliteter fordelt på kommunene Porsanger, Karasjok, Kautokeino, Tana og Alta. Å besøke alle lokalitetene er en tidkrevende jobb, og NINA planlegger derfor å bruke helikopter til dette, noe de har gjort siden 2004. De undersøker fjær- og blodanalyser. Ved de 15 mest intensivt overvåkede lokaliteter er det nødvendig å lande med helikopter. De vurderer å lande ved ytterligere 10 lokaliteter hvis de får finansiering til det. De gjennomfører også vårsjekk ved hjelp av snøskuter. I den forbindelse har forvalter allerede innvilget 6 turer i et vedtak fattet 17. mars 2014.

Videre har NINA i samarbeid med Agder naturmuseum og Norsk ornitologisk forening hatt et snøugleprosjekt gående siden 2005. Formålet er blant annet å overvåke bestanden og å avdekke fuglens vandringsmønster mellom hekkeårene. Til overvåkingen har de benyttet satellittsendere som er påmontert 15 voksne snøugler. Det er påvist hekking i 2007 og 2011, hvor det i 2011 ble det beste hekkeåret for snøugle i Fennoskandia som er registrert siden 1978. De forløpige resultatene fra dette har bekreftet at vi har en felles bestand med Russland. Det er også samlet inn mye annen viktig informasjon om snøgulenes hekkebiologi, og kunnskap og tidligere ukjente aspekter er avdekket. De vil ønske å utstyre ytterligere 8 voksne snøugler med satellittsendere. Ved en eventuell hekking vil de ringmerke og innsamle data om kullstørrelse, ungeoverlevelse og næringsvalg. De ønsker også å dokumentere spor etter eldre hekkinger for å se hvor lett det er å finne spor etter hekking både 3 og 7 år tilbake i tid. Dette er nyttig i forbindelse med etterkontroller.

I 2014 har NINA søkt om midler til å starte en genetisk overvåking av jaktfalk i Vest-Finnmark. Dette vil de gjøre i samarbeid med Rovfuglgruppa i Vest-Finnmark (ROV), som har et større fjærmateriale fra perioden 1992-2013. Dette prosjektet vil pågå i 3-5 år, hvor reirene vil besøkes til fots i midten av juni 2014, og resterende tatt i sammenheng med allerede planlagt helekopterflygning.

NINA har også søkt om midler til et forprosjekt på bestandsforhold og genetiske analyser av fiskeørn i Finnmark. De vil avdekke om fiskeørn i Finnmark tilhører en annen hekkebestand enn fiskeørn lengre sør i Norge. Dette kan innebære at det kan være genetiske forskjeller mellom områdene. De vil sjekke en del av reirlokalitetene fra lufta i forbindelse med overvåkingen av kongeørn, og i tillegg til å samle inn fjær litt senere på sommeren.

NINA holder som mål å unngå forekomster av tamrein for å unngå unødvendig forstyrrelser. De har de nødvendige tillatelser for ringmerking, fangst og montering av satellitter fra Miljødirektoratet og Forsøksdyrutvalget.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok søknad fra NINA den 28. mars 2014. NINA søker derfor om tillatelse til landing med helikopter i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med gjennomføringen av forskningsprosjektene på kongeørn, jaktfalk, snøugle og fiskeørn. Flygingen er planlagt i perioden 10. juni – 30. juli.

Nasjonalparkforvalter var i telefonisk kontakt med forsker Karl-Otto Jacobsen den 7. april 2014 om planlagte flyving og landing. Erfaringsmessig kunne han fortelle at det var sjeldent de hadde benyttet seg av tillatelsen for å lande i nasjonalparken, og det var ikke sikkert de trengte å benytte den i år heller. For å ha muligheten til å lande i nasjonalparken hvis det blir nødvendig for forskningen er det viktig for dem å ha tillatelsen i orden. Tre (3) landinger skal være tilstrekkelig for å kunne gjennomføre planlagte prosjekt i år.

Omfanget av flyvingen i forbindelse med overvåking av kongeørn og jaktfalk er begrenset til 3-4 dager (planlagt fra 20. - 30. juni 2014). Dette er avhengig av værforhold og gjennomføring av andre prosjekter. Feltarbeidet med snøugle vil være i perioden 25. juni – 20. juli 2014. Feltarbeid på fiskeørn er begrenset til 1-2 dager (planlagt i perioden 10. - 30. juli 2014).

Regelverk

Formålet med vernet av Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Motorferdsel er forbudt på land og vann, og i lufta under 300 meter jf. punkt 6.1 i verneforskriften. En eventuell tillatelse til landing med helikopter og flyging under 300 meter kan i dette tilfellet kun gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48, men da dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Forvaltningsmyndigheten skal blant annet særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Naturmangfoldloven trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 er vurdert, jf. § 7 i loven.

I verneforskrifter etter naturvernloven, herunder verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark er det en generell dispensasjonsbestemmelse for vitenskapelige undersøkelser, denne bestemmelsen er ikke videreført i naturmangfoldloven. Alle eksisterende verneforskrifter etter naturvernloven skal fortsatt gjelde, jmfør naturmangfoldlovens § 77. Likevel gjelder naturmangfoldlovens § 48 i stedet for den generelle dispensasjonsbestemmelsen i gjeldende verneforskrifter.

Dette innebærer at forvaltningsmyndigheten etter naturmangfoldloven § 48 kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig jf. punkt 6.4.2, dispensasjon for "vitenskapelige undersøkelser" i rundskrivet "Forvaltning av verneforskrifter". I rundskrivet heter det at forvaltningsmyndigheten alltid skal vurdere nytten av et forskningsprosjekt opp mot omfanget av eventuelle inngrep eller tiltak og de ulemper forskningen ellers medfører. Det er først og fremst aktuelt å gi dispensasjon til tiltak når det er nødvendig for forskning. Forskningsaktiviteter som ikke trenger å lokaliseres til et verneområde bør imidlertid kanaliseres utenfor verneområdet. Videre heter det at det vitenskapelige motivet bak vernet vil kunne begrunne en mer lempelig eller kurant dispensasjonspraksis når det ikke er tale om etablering av fast anlegg eller terrenginngrep i verneområdene. Tiltak som bidrar til å fremme verneverdiene bør det som regel gis dispensasjon til; da slik bruk kan betraktes som et ledd i forvaltningen som utøves for å bevare verneverdiene.

Vurdering

Kunnskap fra forskningsprosjektet vil være av stor verdi for rovviltforvaltningen i forhold til reindrifta i Finnmark. Denne forskningen bidrar til å øke kunnskapen om verneområdene, jf. nml. § 8, og kan bidra til å fremme verneverdiene. Samtidig kan det nevnes at det i høringsutkastet til ny forvaltningsplan for Stabbursdalen er det vurdert å bruke kongeørn som et bevaringsmål i Stabbursdalen nasjonalpark og Stabbursdalen landskapsvernområde. Et av tiltakene i bevaringsmålet vil være å kartlegge reirlokalteter. Tiltaket som er omsøkt er generelt også viktig i forhold til kartleggingen av de andre rovfuglartene som er vurdert til nær (NT) og truet og sterkt truet (EN) i Norsk rødliste for arter.

Naturmangfoldloven § 8 setter krav til at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på blant annet effekten av påvirkninger. Helikopterflyging medfører en viss forstyrrelse på dyrelivet, men den omsøkte aktiviteten vurderes til å være forholdsvis liten og det dreier seg ikke om en varig forstyrrelse. Den samlede belastningen økosystemet utsettes for vurderes således å være minimal, jf. naturmangfoldloven § 10. Lovens § 9, 11 og 12 vurderes til å ha liten relevans i dennes saken.

Et viktig kriterium for å kunne innvilge en dispensasjon fra verneforskriften er som nevnt at tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. I Stabbursdalen er formålet først og fremst å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander.

Det er i dette tilfellet ikke snakk om å etablere faste anlegg eller terrenginngrep i området, og som det går frem av rundskrivet om forvaltning av verneforskrifter vil det da være mer kurant å gi dispensasjon i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser. Påvirkningen som vil oppstå vil være kortvarig og det vil ikke sette varige spor, og tiltaket vurderes derfor isolert sett til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig.

Forvalter anmoder til at NINA oppretter kontakt med reindrifta i området før flygning, for å avklare og gjøre reineiere forberedt før en eventuell forstyrrelse eller landing.

I verneområde for Stabbursdalen er det 4 siidaer med følgende kontaklinformasjon:

- Láhtin-siida v/ Anna Ravna Gaup: Tlf. 418 55 018.
- Vuorja-siida v/Anders Nils S. Anti: Tlf. 411 00 536
- Njeaiddan-siida v/Pär Inge Johansen: Tlf. 480 46 610
- Skaidduottar-siida v/Rasmus John S. Anti: Tlf. 481 98 885
- www.reinbeitedistrikt16.net har oversikten over sommersiidaene.

Med bakgrunn i ovennevnte kan dispensasjon fra verneforskriftens motorferdselsforbud for flyging under 300 meter innvilges. Tillatelse for landing med helikopter i Stabbursdalen nasjonalpark anbefales gitt for inntil 3 landinger, dette iht. til telefonsamtale med NINA.

Landing med helikopter omfattes av motorferdselloven. Forskningsinstitusjoner må søke kommunen som motorferdselmyndighet om dispensasjon fra motorferdselloven i forbindelse med landing, også inne i verneområder med særskilte motorferdselforbud i verneforskriftene. Kommunen kan innvilge tillatelse etter motorferdsellovens § 6. Landing med luftfartøy rammes ikke av det særskilte motorferdselforbudet i Finnmark og Nord-Troms fra og med 5. mai til og med 31. juni.

Faste kopimottakere for Stabbursdalen nasjonalparkstyre:

Porsanger kommune	Rådhuset	9712	Lakselv	postmottak@porsanger.kommune.no
Kvalsund kommune	Rådhusveien 18	9620	Kvalsund	servicekontoret@kvalsund.kommune.no
Klima- og miljødepartementet	Postboks 813 Dep	0030	Oslo	postmottak@kld.dep.no
Miljødirektoratet	Pb. 5672 Sluppen	7485	Trondheim	post@miljodir.no
SNO Lakselv	Postboks 261	9711	Lakselv	torkjell.morset@miljodir.no
Fylkesmannen i Finnmark	Statens hus	9815	Vadsø	fmfipostmottak@fylkesmannen.no
Finnmark Fylkeskommune	Areal- og kulturvernadv.	9815	Vadsø	postmottak@ffk.no
Finnmarkseiendommen	Pb. 133	9811	Vadsø	post@fefo.no
Sámediggi - Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	Karasjok	samediggi@samediggi.no
Reinbeitedistrikt 16	Postboks 185	9735	Karasjok	postmottak@reinbeitedistrikt16.net
Vuorji siida v/ Samuel John Larsen Anti og Anders Nils S. Anti	Vajamohkejarga	9730	Karasjok	andersnsanti@gmail.com
Njeaiddan siida v/Per Inge Johansen	Veimo	9700	Lakselv	pigi@live.no
Skáiddeduottar siida v/ Rasmus John S. Anti og Nils Henrik Anti	Bahkiljohka	9730	Karasjok	nhanti@online.no
Lahtin siida v/Anna Ravna Gaup	Ravdojok	9730	Karasjok	anna.ravna.gaup@gmail.com

Fylkesmannen i Finnmark,
Miljøvern avdelingen,
Statens Hus,
9815 Vadsø

Deres ref:
Vår ref: 38/14
Sted: Tromsø
Dato: 26.03.2014

SØKNAD OM Å LANDE MED HELIKOPTER OG GJENNOMFØRE FANGST/MERKING AV ROVFUGLER I VERNEOMRÅDER I FINNMARK I FORBINDELSE MED FORSKNINGSPROSJEKTER

NINA har siden 2001 drevet et forskningsprosjekt på kongeørn i Vest-Finnmark. Bakgrunnen for prosjektet er konflikten mellom kongeørn og reindrifta i Finnmark, og vi ønsker å øke kunnskapen om kongeørnas rolle i denne sammenheng. Til sammen har vi nå rundt 50 kongeørnlokaliteter som vi følger opp gjennom hekkesesongen. I tillegg til vårsjekk ved hjelp av snøscooter, registrerer vi hekkesuksess i juni hos de ulike parene ved hjelp av helikopter. For 15 av de mer intensivt overvåkede lokalitetene samler vi inn fjær- og blodprøver til ulike analyser (DNA, miljøgift, næring), og for disse er det nødvendig å lande med helikopter. I tillegg vurderer vi å lande ved ytterligere 10 lokaliteter dersom vi får finansiering til det.

Snøugla har gått sterkt tilbake som hekkefugl i Norge de siste tiårene, og arten er nå oppført som sterkt truet i den norske rødlista for truede arter. NINA, Agder Naturmuseum og Norsk ornitologisk forening har hatt et snøugleprosjekt i Norge siden 2005. Formålet har blant annet vært å overvåke bestanden og å avdekke fuglenes vandringsmønster mellom hekkeårene. Prosjektet har påvist hekking av snøugle i 2007 og 2011, og har til nå fanget og merket 15 voksne snøugler og utstyrt dem med satellittsendere. De foreløpige resultatene fra dette har bekreftet at vi har en felles bestand med Russland. Det er også samlet inn mye annen viktig informasjon om snøglenes hekkebiologi, og ny kunnskap og tidligere ukjente aspekter er avdekket.

Det er for tidlig å kunne si noe om sjansene for at det blir hekkinger i Finnmark i 2014, men det er imidlertid tegn til økning i smånagerbestandene. Snøugler som ble merket med satellittsendere sommeren 2011 vil kunne gi oss gode muligheter for å oppdage eventuelle hekkeområder i 2014, dersom de oppholder seg i Norge. Dersom dette skjer ønsker vi å kartlegge hekkebestanden. Dette innebærer også ringmerking av unger og innsamling av data som kullstørrelse, ungeoverlevelse og næringsvalg. I tillegg ønsker vi å fange minst 8 voksne snøugler for å utstyre dem med satellittsendere. Uavhengig om det blir

www.nina.no

- samarbeid og kunnskap for framtidens miljøløsninger

NINA hovedkontor
Postboks 5685 Sluppen
7485 Trondheim
Besøksadresse:
Høgskoleringen 9, 7034 Trondheim
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA Oslo
Gaustadalléen 21
0349 Oslo
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA Tromsø
Framsenteret, 9296 Tromsø
Besøksadresse: Framsenteret
Hjalmar Johansens gate 14
9007 Tromsø
Telefon: 77 75 04 00
Telefaks: 77 75 04 01

NINA Lillehammer
Fakkelgården
2624 Lillehammer
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA forskningsstasjon, lms
4308 Sandnes
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

Org.nr: NO 950 037 687 MVA

noen hekkinger i 2014 ønsker vi å undersøke hvor lett det er å dokumentere eldre hekkinger i ettertid. Dette ble gjort for noen reir i 2012 og 2013, og vi ønsker å følge dette opp også i 2014. Dersom det viser seg at det er lett å se spor etter hekking både 3 og 7 år tilbake, vil dette være nyttig bl.a i forbindelse med etterkontroll av innkomne opplysninger om hekkinger.

NINA har i 2014 også søkt om midler til å starte en genetisk overvåking av jaktfalk i Vest-Finnmark. Studiet ønsker å få svar på følgende gjennom DNA-analyser fra mytefjær og blodprøver fra reirunger og voksne:

1. Utskiftning av voksenfugl på de ulike lokalitetene. (nest-site fidelity, voksenoverlevelse, årlig voksen turnover).
2. Bruk av alternative hekkeberg/avgrensning til nabolokalitet (ved å undersøke om det er de samme individer som bruker ulike hekkeberg).
3. Er hunnen i et par genetisk monogam (farskapsanalyser).
4. Kjønnratio av unger.
5. Undersøke det genetiske slektskapet mellom hekkefuglene i hele studieområdet.
6. Skaffe materiale for oppfølgende studier av genetisk testing for populasjonsmessig sammenlikning.

Vi har gjennom samarbeid med Rovfuglgruppa i Vest-Finnmark (ROV) tilgjengelig et større fjærmateriale fra perioden 1992-2013. I tillegg til å analysere dette eksisterende materialet, ønsker vi å samle inn fjær/blodprøver til DNA-analyser fra 10-15 reir i en 3-5 års periode fra og med 2014. En del av reirene vil bli besøkt til fots i midten av juni 2014, mens resten vil bli besøkt i forbindelse med den planlagte helikopterflyvningen.

Vi har i 2014 søkt om midler til et forprosjekt på bestandsforhold og genetiske analyser av fiskeørn i Finnmark. Fiskeørn som tidligere er ringmerket i Finnmark er gjenfunnet lenger øst enn fiskeørn som er ringmerket i Sør-Norge. Selv om dette resultatet er basert på relativt få gjenfunn så kan det indikere at fiskeørn i Finnmark tilhører en annen hekkebestand enn fiskeørn lenger sør i Norge, og det kan igjen innebære at det er genetiske forskjeller mellom områdene. Vi vil samle inn mytefjær (og eventuelt blod fra unger) fra hekkelokaliteter i Finnmark, Nord-Trøndelag og Østfold. Under flyvning i forbindelse med overvåking av kongeørn i Finnmark i juni vil vi få sjekket en del av reirlokaltetene fra lufta. Vi må imidlertid tilbake litt senere på sommeren for å samle inn fjær, da fiskeørna hekker noe senere enn de andre rovfuglartene i Finnmark.

Siden 2004 har NINA benyttet helikopter til å forflytte seg mellom de ulike rovfugllokalitetene, noe som har vist seg å være svært kostnadseffektivt. Under flyvningen holder vi oss unna forekomster av tamrein for å unngå unødige forstyrrelser. I forbindelse med dette prosjektet planlegger vi konkret å fly fra Alta og sørover til Kautokeino-området, videre østover til Øvre Anarjokka, før vi jobber oss nordover mot

Karasjok. Herfra sjekker vi lokaliteter i øvre deler av Tanavassdraget før vi flyr nordover mot Porsanger. Via Stabbursdalen flyr vi så tilbake til Alta, via Sennalandet. Prosjektet gjennomføres i samarbeid med ROV. Dersom det skulle bli hekkinger av snøugle i Finnmark, så har vi behov for å bli fraktet inn og ut med helikopter til hekkeområdene for å drive feltarbeid. Dersom vi får midler til fiskeørnprosjektet så vil vi kunne ha behov for å lande i verneområdene i Vest-Finnmark i løpet av juli måned.

NINA ønsker i denne forbindelse å få tillatelse til å lande med helikopter i Øvre Anarjokka nasjonalpark, Stabbursdalen nasjonalpark, Stabbursdalen landskapsvernområde, Skoganvarre naturreservat, Varangerhalvøya nasjonalpark og Persfjorden-Syltøfjorden landskapsvernområde innenfor perioden 10. juni – 30. juli, dersom det blir behov for det. Omfanget av flyvningen i forbindelse med overvåking av kongeørn og jaktfalk i Vest-Finnmark er begrenset til 3-4 dager og er planlagt å bli gjennomført innenfor perioden 20.-30. juni 2014, avhengig av værforhold og gjennomføring av andre prosjekter. Dersom vi blir å drive feltarbeid på snøugle så vil dette skje innenfor perioden 25. juni - 20. juli. Feltarbeid på fiskeørn vil skje i perioden 10.-30. juli, og vil være begrenset til 1-2 dager.

I tillegg ønsker vi tillatelse til å kunne merke reirunger av kongeørn og jaktfalk i Øvre Anarjokka nasjonalpark, Stabbursdalen nasjonalpark og Skoganvarre naturreservat. Videre ønsker vi å ha mulighet til å kunne fange og merke snøugler med satellittsendere i alle de førstnevnte verneområdene. Fuglene fanges ved hjelp av enten fjernstyrt «bownet» eller et brett med myke fotsnarer som settes ved sitteplassen ved reiret, og som holdes under kontinuerlig observasjon. Prosjektet innehar for øvrig alle nødvendige tillatelser for ringmerking og fangst og montering av satellittsendere fra Miljødirektoratet og Forsøksdyrutvalget.

Dersom det skulle være noen spørsmål i forbindelse med søknaden, kan Jacobsen treffes på telefon 77 75 04 10 eventuelt 996 38430.

Med vennlig hilsen

Sidsel Grønvik
forskningssjef

Karl-Otto Jacobsen
forsker

Arkivsaksnr: 2014/1515-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 25.03.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 23/2014	05.05.2014

Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - fradeling av punktbeste til eksisterende gamle i Stabbursdalen nasjonalpark - Søker Bjørn B. Karlsen

Forvalters innstilling

Det foreligger to innstillinger til vedtak:

Alternativ 1:

Med hjemmel i § 3 pkt. 1.2 underpunkt 1 i verneforskriften og naturmangfoldloven § 48 gis Bjørn B. Karlsen tillatelse til å fradele punktbeste for gamle med byggid. 192843383 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune, med følgende vilkår:

Vilkår

- Fradeling av punktbeste skal på generelt grunnlag ikke føre til bruksendring av gammer i Stabbursdalen nasjonalpark og Stabbursdalen landskapsvernområde.
- Gammen skal ha en utforming i samsvar med samisk/sjøsamisk tradisjonell byggestil og gammen skal vedlikeholdes/restaureres i henhold til retningslinjer i forvaltningsplanen for Stabbursdalen nasjonalpark og Stabbursdalen landskapsvernområde.
- Gammer anses som byggtipe 172 – et utmarksbygg (skogs- og utmarkskoie, gamle), og skal ikke ombygges til byggtipe 161 - et fritidsbygg (hytter, sommerhytte og lignende.).
- Dispensasjon til motorferdsel til gammer vil fortsette å være i samsvar med dagens forvaltningspraksis for gammer i Stabbursdalen verneområder.

Klageadgang

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljøverndepartementet innen 3 uker, jmfør forvaltningslovens §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningslovens § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø

Alternativ 2:

Med hjemmel § 3 pkt 1.1 i verneforskriften og naturmangfoldloven § 48 gis Bjørn B. Karlsen ikke tillatelse til å fradele punktteste for gamle med byggid. 192843383 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune.

Klageadgang

Nasjonalparkstyrets vedtak kan påklages til Miljøverndepartementet innen 3 uker, jmfør forvaltningslovens §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningslovens § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Finnmark
Statens hus
9815 Vadsø

Vedlegg

- 1 Bjørn B Karlsen - Stabbursdalen nasjonalpark - søknad om dispensasjon fra verneforskriften - fradeling av tomt til eksisterende gamle
- 2 Søknad om tillatelse etter plan - og bygningsloven - til uttalelse
- 3 Gjeldende retningslinjer for gamlebygg i Tana kommune - 28.06.2006
- 4 Retningslinjer kontraktløse byggverk i utmark – FeFo – 29.06.2012

Saksopplysninger

Søknaden gjelder fradeling av punktbeste for eksisterende kontraktløst bygg. Bjørn B. Karlsens søknad gjelder en gamme i Stabbursdalen nasjonalpark, i nær tilknytning til Suoppašjavri. I søknaden er gammen registrert med følgende koordinater; Sonebelte: 35W, x-koordinat: 0395946.33, y-koordinat: 777438.15. I følge Statens naturoppsyn ved Torkjell Morset ligger det kun en gamme med byggid. 192843383 i nær tilknytning til søkers koordinatsopplysninger. Denne gammen har ukjent eier, og er vedlikeholdt og i god stand. På bakgrunn av denne informasjonen er det denne allerede registrerte gammen med byggid. 192843383 som behandles i denne søknaden. Det er per juli 2011 ikke registrert noen utedo eller tilbygg i tilknytning til denne gammen.

I følge søker ble bygging av gammen startet opp i 1977 og ferdigstilt i 1978. Gammen er bygget slik at den glir helt naturlig inn i terrenget, og det er nesten ikke spor etter selve bygningen eller bruken av gammen. Gammen har blitt brukt i sammenheng med tradisjonell jakt, fiske og bærplukking. Denne gammen har fungert som en åpen gamme i alle år og har vært benyttet av fjellfolk og reindriftsnæringen ved behov. Den har blitt vedlikeholdt og hatt et vedlager til brensel. Han ønsker å registrere dette bygget på lovmessig måte for å kunne ta vare på det, på vegne av dagens brukere, framtidige fjellfarere og for sin egen del. Gammen står i dag åpen for allmenn bruk. Gammetradisjonen er viktig for søkeren.

Porsanger kommune har hatt søknaden ute på høring den 19.09.2013. Forvalter har ytterligere sendt ut søknaden for uttalelse til Láhtin-siida v/ Anna Ravna Gaup den 27.03.2014, da gammen er plassert i deres sommerbeiteområde.

Regelverket

Nasjonalparkforvalter gjør innledningsvis oppmerksom på at søknad om fradeling av punktbeste i Stabbursdalen nasjonalpark krever dispensasjon fra plan- og bygningsloven (pbl.) og vernebestemmelsene for Stabbursdalen nasjonalpark. Porsanger kommune behandler søknaden etter pbl., og Stabbursdalen nasjonalparkstyre etter verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark og naturmangfoldloven (nml).

Verneforskriften

Formålet med vernet av Stabbursdalen nasjonalpark er i følge § 2 jf. verneforskriften:

"Formålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging".

I følge vernebestemmelsens § 3 punkt 1.1 er "Området er vernet mot inngrep av enhver art, herunder oppføring av nye bygninger, påbygging og ombygging av eksisterende bygninger, oppføring av andre varige eller midlertidige innretninger, gjerder og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, utfylling og henleggelse av masse, sprenging og boring, uttak og fjerning av stein, mineraler eller fossiler, drenering og annen form for tørrlegging, nydyrking, nyplanting, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Opplistingen er ikke utfømmende".

I følge verneforskriftens § 3 punkt 1.2 vil verneforskriftens § 3 punkt 1.1 ikke være til hinder for vedlikehold av lovlige bygninger, reindriftsanlegg og andre innretninger som ikke kan medføre endret bruk.

Naturmangfoldloven (nml.)

Nml. prinsipper for offentlig beslutningstaking skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i §§ 8 – 12 i nml. er vurdert, jf § 7. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf § 9. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf § 10. Tiltakshaver skal dekke kostnadene ved miljøforringelse, jf. § 11. § 12 omhandler miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Nml. § 48 om dispensasjon fra vernevedtak:

"Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

I avveiningen mellom øvrige vesentlige samfunnsinteresser og hensynet til verneområdet skal det særlig legges vekt på verneområdets betydning for det samlede nettverket av verneområder og om et tilsvarende verneområde kan etableres eller utvikles et annet sted. Tiltakshaveren kan pålegges å bære rimelige kostnader ved ivaretagelsen, opprettelsen eller utviklingen av et slikt tilsvarende område.

Trenger et tiltak tillatelse både etter verneforskriften og etter annet lovverk, kan tiltakshaver velge å søke om tillatelse parallelt. Vedtak skal i slike tilfeller først fattes etter verneforskriften, dersom ikke annet følger av verneforskriften eller forvaltningsmyndighetens samtykke.

Søknad om dispensasjon etter første ledd skal inneholde nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene. I dispensasjon etter første ledd skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette".

Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Vurdering

Gammetradisjonen

Historisk sett har gammer bitt brukt på forskjellig vis alt etter gammens geografiske plassering. Gammer i utmarka var i utgangspunktet ment for folk på vandring gjennom ødemarksområder med behov for enkle overnattingsmuligheter. I uminnelige tider har det vært bygd gammer av stedegent materiale i områder benyttet til jakt, fiske og bærplukking og i forbindelse med reindrift. Enhver person kunne søke ly fra dårlig vær i gammer, som ikke ble holdt avlåst. Dette økte sikkerheten ved ferdsel i fjellene. Disse gammene var byggverk som gled godt inn i terrenget, og om de gikk ut av bruk, ble de gradvis brutt ned og gikk tilbake til naturen. Gammene var en viktig del av økonomien hos den enkelte familie og viktig for utnyttelsen av naturressursene. Mange har et sterkt forhold til gammetradisjonen, og ønsker å ha mulighet til å føre opp gammer i sine utmarksområder.

Gammer har tidligere blitt satt opp uten offentlig søknad, registrering eller godkjenning, og har dermed ikke hatt et punktfeste eller et juridisk eierforhold. En hytte med én eier er privat eiendom med eksklusiv bruksrett for eieren, mens gammer tradisjonelt er byggverk av stedegne materialer, som har vært åpen for allmennheten, selv om den enkelte gamma ofte har en mer eller mindre fast gruppe av brukere.

Andre lovverk og retningslinjer

Endringer i lovverk og gammeamnesti gjorde at enkeltpersoner fikk eierskap for disse åpne overnattingsstedene. Gjennom tiden har bruken av disse gammene endret seg til mer eller mindre ordinært fritidsbruk. Hvilken form for leie- eller festeavtale som inngås mellom grunneier og leie-/festetaker har Stabbursdalen nasjonalparkstyre ikke forvaltningsmyndighet over, da dette er i hovedsak privatrettslig. Festekontrakt/gammeerklæring har til nå gitt vilkår for bruk og utforming av gammer, i henhold til tradisjonell samisk/sjøsamisk bruk av gammer i utmark. Før 2012 innvilget Finnmarkseiendommen (FeFo) en gammeerklæring som sikret at bygget ikke ble revet, men eierforhold eller festenummer ble ikke tinglyst. I 2012 utarbeidet FeFo retningslinjer for behandling av eksisterende kontraktløse byggverk i utmark, hvor formålet er at byggverk i utmark på FeFo-grunn skal ha en punktfestekontrakt med grunneier, og nødvendige offentlige tillatelser. Det jobbes generelt med å fradele punktfeste for gammer. En gamme er ikke ansett som et fritidsbygg, men som et utmarksbygg i følge FeFo. Ved å gi gammen punktfeste vil gammen dermed defineres som en bygningstype tilsvarende registreringer i matrikkelen byggtipe 172 (skogs- og utmarkskoie, gamme). Forvalter fikk denne informasjonen gjennom e-post og telefonsamtale med FeFo 7. april 2014.

Plan- og bygningsloven (pbl.) skiller ikke mellom gammer og annen fritidsbebyggelse, og denne søknaden vil derfor behandles som en søknad om opprettelse av festepunkt for fritidshytte etter regelverket i pbl. Gjeldende regelverk (pbl. og Kommuneplanens arealdel) setter per i dag generelt små begrensninger for eksisterende gammer, noe som gir kommunene liten styringsrett for bruk og utforming av gammer.

Om et eksisterende kontraktløst bygg er registrert som byggtipe 172 (skog- og utmarkskoie, gamme), eller som byggtipe 161 (Fritidsbygg - hytter, sommerhus og lignende) har betydning for bruken av bygningen. Forvalter anser en sidestilling av gammer med fritidsboliger til å stride med intensjonen til verneformålet i nasjonalparken, som er å forhindre endret bruk av bygninger, jf. verneforskriften § 3 punkt 1.2 underpunkt 1. FeFo anmodes til videreføring av gammeerklæringens vilkår om tradisjonell samisk/sjøsamisk bruk og vedlikehold av gammer ved kontraktfesting av gammer.

Naturmiljøet

Nasjonalparken er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Verneverdiene i nasjonalparken er ikke tilstrekkelig kartlagt og flere av registreringene er gamle. Det er gjort sporadiske registreringer av arter, hvor det blant annet er gjort lite registreringer av insekter og sopp/lav. Nasjonalparken har sårbare plantearter og det er blant annet registrert jerv og gaupe i nasjonalparken. Fuglelivet er heller ikke godt kartlagt, men det er sporadisk gjort flere registreringer av nær trua (NT) eller sårbare (VU) fugler.

Dyrelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan være at lovlig ferdsel kan være til skade for viltet slik at aktiviteten rammes av § 3 punkt 5.2 i forskriften. Ferdsel skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder.

Et av verneformålene til Stabbursdalen nasjonalpark er at området ikke skal utsettes for tekniske inngrep eller endringer i landskapet. Arealene i nasjonalparken skal beskyttes mot inngrep som i ettertid kan vise seg å være uheldige. Virkninger av tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastning økosystemet vil bli utsatt for, jf. § 10. Gammen ligger i et område uten tyngre teknisk inngrep. I Prp. 1S (2010-2011) fra Miljøverndepartementet går det klart frem at

inngrepsfrie naturområder som er igjen, skal tas vare på. Gammens plassering er i et område i nasjonalparken hvor det ikke skal etableres fritidsboliger. Gammen ligger langt fra vei, bebyggelse og annen infrastruktur. Økt aktivitet i Stabbursdalen nasjonalpark gjennom omgjøring av gammer til hytter og motorisert ferdsel vil kunne komme i konflikt med arter som er sårbar eller nær truet (mer detaljerte opplysninger er unntatt offentlighet), jf. nml. §§ 8 og 12.

Så lenge fradeling av punktfeste ikke medfører vesentlig bruksendringer anses kostnader ved miljøforringelse å være lite relevant i dette tilfellet, jf. nml. § 11. Tradisjonelle gammer er en meget miljøvennlig byggestil, så framt uttaket av materialet skjer skånsomt og ikke på bekostning av naturmiljøet jf. nml. § 12.

Dispensasjon til motorferdsel til gammer eller fritidsbygg

Kjøring med snøskuter i nasjonalparken vil medføre forstyrrelse for dyrelivet. Nml. § 9 sier således at forvaltningen skal legge til grunn føre-var-prinsippet i tvils tilfeller, en begrensning i antall turer kan således også begrunnes i dette prinsippet. Det er videre lagt vekt på den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for ved økt motorisert ferdsel, jf. § 10. Det har tidligere ikke foreligget samme eksklusive bruksrett til en gamme som en privat hytte ved behandling av søknader om dispensasjon til motorisert ferdsel. I flg. Rundskriv T-1/96 s. 30 skal det ikke gis dispensasjon etter § 5 i motorferdselloven til hytter med flere eiere. Gammer har blitt sidestilt med slike hytter. Dette gjaldt både gammer med festekontrakt og gammeerklæring. Søknader om kjøring til gammer har blitt behandlet etter § 6 i nasjonal forskrift til motorferdselloven, som er en unntaksbestemmelse som skal praktiseres svært restriktivt. De allerede eksisterende bygg med kjent eier i nasjonalparken krever vedlikehold som gir behov for motorisert ferdsel til bygget. Til gammer benyttes stedegne materialer som krever mindre transport av materialer.

Verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert trafikk inn i fjerntliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Fradeling av punktfestet og tinglysning av eierskap vil kunne resultere i årlige søknader om dispensasjon til motorisert ferdsel til den omsøkte gammen. Hvis en gamme i tillegg skulle sidestilles med en fritidsbygg juridisk sett vil søknad om antall turer med snøskuter kunne øke ytterligere. Dagens forvaltningspraksis i Stabbursdalen nasjonalpark ved søknader om motorferdsel i sammenheng med transport av utstyr, innvilges det opp til tre turer til gamme og seks turer til fritidsbygg i året med snøskuter.

Konsekvenser av fradeling av punktfestet

Nasjonalparkstyret skal vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag. Vedtaket på denne søknaden vil kunne ha presedensvirkning for håndtering av andre gammer i verneområdene i Stabbursdalen og i andre nasjonalparker. I Stabbursdalen nasjonalpark er det per juli 2011 registrert tre bygg med ukjent eier hvor to er registrert som gammer og et er registrert som fritidsbygg. En av gammene er gjeldende i denne søknaden. Det finnes 16 bygg registrert som byggtipe 172 (skogs- og utmarkskoie, gamme) i verneområdene i Stabbursdalen, hvor 13 er registrert i nasjonalparken.

Fraskilling av festetomt til et utmarksbygg som gir gammen en tinglyst eier kan resultere i endret bruk av gammen. Nasjonalparkforvalter vurderer at gjeldende bestemmelser for fritidsboliger i verneområder ikke setter tilstrekkelig begrensning ved en eventuell tillatelse til fradeling av punktfeste til en gamme. Forvalter tilråder ikke til bruksendring av gammer i nasjonalparken. En uønsket konsekvens av denne fradelingen vil kunne bli at det åpnes for at gammer søkes ombygget til private hytter og det kan påfølgende søknader om oppgradering av gammens standard til dagens kvalitet på fritidsboliger. Eiers ønske til økt byggeteknisk standard og ønske om utbygging bør ikke kunne føre til endret bruk. Ved restaurering av byggverk skal tidligere standard være retningsgivende og byggmessige endringer skal skje innenfor eksisterende grunnflate. Endret bruk er spesielt uheldig i nasjonalparken som er vernet for å bevare sin uberørte karakter, og man vil i denne sammenheng også kunne få en helt annen trafikk i området.

Forvalter anbefaler at det utarbeides retningslinjer som innføres i forvaltningsplanen for gammebygninger i utmark i verneområdene i Stabbursdalen. Dette vil bidra til bevaring av gammetradisjonen og forhindrer uønsket bruksendring av gammene. Retningslinjer for utforming og vedlikehold/restaurering av gammer i verneområder i Stabbursdalen nedenfor er utformet med utgangspunkt i gjeldende retningslinjer for tradisjonell gammebygging i Tana kommune.

Forvalters forslag til retningslinjer for gammer i Stabbursdalen nasjonalpark og Stabbursdalen landskapsvernområde

1. Gamme i utmark er et byggverk som er oppført direkte på bakken av stedegne materialer. Med stedegne materialer menes materialer tilsvarende de som er på stedet. Det innebærer at gamma skal være oppført av materialer som ved forfall tilbakeføres til naturen, med unntak av noen få materialer som er angitt tillatt. Det innebærer at det skal nyttes bjørk, torv og stein. Det kan ikke nyttes trykkimpregnerte materialer og sementbaserte produkter.
2. Gamma skal ivareta hensynet til å videreføre lokale byggetradisjoner. Det innebærer at materialbruken og byggemåten skal ivareta gammel byggeskikk for oppføring av gammer. Innvendig ombygging som ikke endrer bruken av bygningen er tillatt.
3. Gamma og vedlikehold/restaurering av den skal ivareta hensynet til å bevare naturen. Naturmiljøet skal ikke skades ved uttak av materialer til gammen. Ved behov for et større uttak av materiale til gammen skal dette skje i samråd med forvaltningsmyndigheten, slik at uttaket ikke skader naturmiljøet.
4. Gammer skal ikke utvides eller ombygges til byggtipe 161- Fritidsbygg (hytter, sommerhus og lignende).
5. I de tilfeller det søkes om restaurering eller gjenoppbygging av en gamme etter § 48 i naturmangfoldloven er tidligere standard retningsgivende og byggmessige endringer skal skje innenfor eksisterende grunnflate. En gammes innvendig målt skal ikke ha større total grunnflate enn 12 m^2 . Største høyde utvendig skal ikke overstige 3 m.
6. Gamma skal være fullstendig torvkledd utvendig. Det innebærer at byggverket skal ha skrånende vegger minst i forholdet i forholdet 1:10 med liggende torv.
7. Det er tillatt å nytte grunnmurplast eller tilsvarende fuktsperre mellom treverk og torv.
8. Det er tillatt å ha totalt inntil 2 m^2 vindusflate i gamma. Hvert vindu skal ikke overstige 1 m^2 .
9. Det er tillatt å bygge tregulv innvendig på bjelkelag over bakken.
10. Det er tillatt å montere ovn i henhold til gjeldende brannforskrifter
11. Det er tillatt å benytte ubehandlet trepanel innvendig på veggen
12. Det anmodes om at gamma ikke skal være låst. Det innebærer at gamma skal være tilgjengelig for alle som ferdes i naturen. Gammebyggers fortrinnsrett til opphold opprettholdes og videreføres.

FYLKESMANNEN I FINNMARK
Miljøvernavdelingen

FINNMÁRKKU FYLKKAMÁNNI
Birasgáhttenossodat

Stabbursdalen nasjonalparkstyre

Laatasveien
9711 LAKSELV

Deres ref

Deres dato

Vår ref
Sak 2013/2863
Ark 423.1

Vår dato
11.10.2013

Saksbehandler/direkte telefon: Harriet Reiestad - 78 95 03 68

Bjørn B. Karlsen - Stabbursdalen nasjonalpark - søknad om dispensasjon fra verneforskriften - fradeling av tomt til eksisterende gamle

Fylkesmannen viser til brev fra Porsanger kommune datert 19. september 2013.

Bjørn B. Karlsen søker om dispensasjon fra plan- og bygningsloven for fradeling av tomt til eksisterende gamle i Stabbursdalen nasjonalpark. I kommunens arealplan er omsøkt areal avsatt til LNF-område uten bestemmelser om spredt utbygging. Søknaden skal derfor behandles som en dispensasjonssøknad etter plan- og bygningslovens kapittel 19. Fylkesmannens miljøvernavdeling vil avgi høringsuttalelse til saken etter plan- og bygningsloven (vår sak 2013/2863) i separat brev til kommunen.

Omsøkt gamle ligger ved Rávttošavži i Stabbursdalen nasjonalpark. Saken oversendes Stabbursdalen nasjonalparkstyre som rett myndighet for behandling av søknaden etter verneforskriften for nasjonalparken.

Med hilsen

Gunhild Lutnæs
fung. seksjonsleder

Harriet Reiestad
rådgiver

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og derfor uten underskrift.

Kopi til:

Bjørn B. Karlsen

Postboks 328 9711

LAKSELV

Porsanger kommune
Finnmarkseiendommen

Rådhuset 9712
Postboks 133 9811

Lakselv
Vadsø

Vedlegg: Porsanger kommune brev datert 19. september 2013.

Porsanger kommune

Fylkesmannen i Finnmark - Miljøvernavdelingen
Statens hus
9815 Vadsø

Vår ref
2013/1561-3/L30

Deres ref:

Saksbehandler
Camilla Vonheim
78460482
camilla.vonheim@porsanger.kommune.no

Dato
19.09.2013

Sak til høring - Søknad om tillatelse etter plan- og bygningsloven

Vedlagt oversendes søknad fra Finnmarkseiendommen. Søknaden gjelder fradeling av et punktfeste for eksisterende kontraktsløst bygg. Eiendommen ligger ved Ravttosavzi i Porsanger kommune.

Søknaden ligger innenfor et landbruk-, natur og friluftsområde. Søknaden vil derfor bli behandlet som en dispensasjonssøknad etter plan- og bygningslovens bestemmelser.

Før saken blir behandlet i planutvalget, må Deres uttalelse foreligge. Dersom Deres uttalelse ikke foreligger innen **1 mnd.** fra mottakelse av oversendelsen, vil saken bli behandlet ihht. plan- og bygningslovens bestemmelser.

Oppgi vårt **saksnr. 2013/1007** ved alle henvendelser til forvaltningsavdelinga.

Søker regnes, ved kopi av dette brev, som varslet etter forvaltningslovens § 11a, som sier at uttalelser må innhentes før søknad kan behandles.

Med hilsen

PORSANGER KOMMUNE

Camilla Vonheim
Fagleder forvaltning

Kopi til:

Finnmarkseiendommen	Postboks 133	9811	Vadsø
Bjørn B Karlsen	Postboks 328	9711	LAKSELV

Postadresse
Rådhuset
9712 Lakselv
E-post: postmottak@porsanger.kommune.no

Besøksadresse

www.porsanger.kommune.no

Telefon
78460000
Telefaks
78460001

Bank
7594.05.00117
Org.nr
959 411 735

Finnmarkseiendommen
Finnmárkkuopmodat

Porsanger kommune
Teknisk avdeling,
Rådhuset
9712 PORSANGER

Vår dato/Min bealvi
20.08.2013

Deres dato/Din bealvi

2013/1561
CAMVON

01333141 07:06
Vår ref./Min bealvi
90910/2013
13/00974 INW
444.1
Deres ref./Din bealvi

22.08.2013

L30

SØKNAD OM TILLATELSE ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN

./. Vedlagt følger søknad om tillatelse etter plan og bygningsloven.

Søker til Finnmarkseiendommen/Finnmárkkuopmodat (FeFo) er:
Bjørn B Karlsen, Postboks 328, 9711 LAKSELV

Søknaden gjelder:

søknad om punktfeste for eksisterende kontraktsløst byggverk i utmark ved Rávttošávži i Porsanger kommune.

./. Kopi av søknaden følger vedlagt.

Søker får kopi av dette brevet og underrettes hermed om at FeFo innvilger søknaden etter å ha vurdert den i forhold til FeFos retningslinjer for eksisterende kontraktløse byggverk i utmark. Kontrakt vil ikke bli opprettet og tiltaket kan ikke gjennomføres før kommunen har gitt tillatelse etter plan- og bygningsloven. Dersom kommunen gir tillatelse vil vi sende tilbudsbrev til søker.

Etter plan og bygningsloven kan søkeren ta muntlig kontakt med kommunen for å avklare forhold rundt søknaden (forhåndskonferanse). Samtidig vil da søkeren få informasjon om eventuelle gebyrer som kommunen krever.

Ved spørsmål, kontakt saksbehandler Iris Nathalie Wigelius på telefon 09975 og oppgi saksnr. 13/00974.

Med hilsen/Dearvvuodaiguin

Sverre Pavel
leder - grunn og rettigheter

Iris Nathalie Wigelius
rådgiver - grunn og rettigheter

Kopi:

Bjørn B Karlsen, Postboks 328, 9711 LAKSELV

Fylkesmannen i Finnmark, Statens hus, Damsveien 1, 9815 VADSØ

Vedlegg:

- 1) Søknad datert 7. juni 2013
- 2) E-post fra Torkjell Morset, Statens Naturoppsyn
- 3) Bilde av bygget samt kart
- 4) FeFos tillatelse

2013/1561-1

Bjørn B. Karlsen, postboks 328, 9711 Lakselv e-post: bbk@peas.as Telefon: 917 19 198

Finnmarkseiendommen
Finnmarkkuopmodat

Sak 13, 974 - 1

Ark 444.1 (20) Dato

4.06.13

Finnmarkseiendommen
Postboks 133

9811 Vadsø

Lakselv, 7 juni, 2013

Søknad om registrering av kontraktløst byggverk i utmark, Porsanger kommune, oppført før 1986

Jeg tillater meg med dette å søke om registrering av byggverk, gamle med g.nr. og b.nr. Omsøkte byggverk er påbegynt oppsatt i 1977, ferdigstilt sommeren 1978, lokasjon vises på vedlagte kart. Det vises til deres retningslinjer for kontraktløse byggverk i utmark, vedtatt i styret 29, juni 2012, punkt 5. bygg med oppføringstidspunkt før 1986.

Gammen ble ferdigstilt i 1978, den gangen var gammen godt utenfor Stabbursdalen nasjonalpark. Siden den gangen har nevnte nasjonalpark blitt utvidet og gammen er nå innlemmet i nasjonalparken. Gammen ble i sin tid bygget for å drive med tradisjonell jakt, fiske og bærplukking i området, gammen er jevnt brukt i alle år.

Gammen har vært åpen i alle år og har vært benyttet av fjellfolk og reindriftsnæringen når behovet har vært til stede. Gammen har blitt vedlikeholdt og det har bestandig vært tilgang på tørr brensel for farende fjell-fant. Gammen er også avmerket på statens kart, noe den har vært i mange år. Årsaken til at jeg ønsker å få den registrert på lovmessig riktig måte, er å kunne ta vare på den på en god måte, da for dagens brukere, for framtidige fjellfarere og for egen skyld. Samtidig ser jeg på dette som en meget viktig tradisjon, som vi Finnmarkinger må ta vare på for all framtid, frihetsfølelsen du opplever i en gamle går helt tilbake til urtiden i våre røtter, en sann nytelse for fjellfolk.

Gammen er bygget på en slik måte at den glir helt naturlig i terrenget, det er nesten ikke mulig å finne noen former for spor etter selve byggingen, eller av bruken av gammen i terrenget.

Dokumentasjon:

Jeg har hatt samtale med Statens Naturoppsyn i Porsanger, ved Torkjell Morset vedrørende dokumentasjon av oppføringstidspunkt. SNO Porsanger v/Morset meddelte meg, at FeFo. kan ta kontakt med SNO v/ Torkjell Morset på telefon: 78 46 48 11 eller e-post: torkjell.morset@dirnat.no for å få bekreftet at gammen er oppført før 1986, eventuell annen informasjon. Jeg forsto det slik at SNO normalt ble kontaktet av FeFo for å få opplysninger om uregistrerte byggverk i utmark og at dette ville være nok dokumentasjon, vedrørende denne gammen. SNO (Fjelltjenesten) har jevnlig besøkt gammen i mange år.

Vedlegg: Bilde av byggverket, kart over området med koordinater

2013/1561-1

Wigelius Iris Nathalie

Fra: Torkjell Morset <torkjell.morset@miljodir.no>
Sendt: 19. august 2013 13:04
Til: Wigelius Iris Nathalie
Emne: SV: Vedr. søknad om registrering av kontraktløst byggverk i utmark, Porsanger kommune

Hei!

Denne gammen er oppført før jeg begynte som oppsynsmann i Stabbursdalen nasjonalpark(1987), men vet ikke årstallet når den ble bygd. Jeg husker at det lå en hyttebok der en gang og det er mulig årstallet var nevnt der. I så fall så har jeg nok notert dette på registreringskjemaet jeg sendt inn den gang jeg arbeidet for Statskog Fjelltjenesten.

Gamma er jenvlig, men ikke mye i bruk og den er godt vedlikeholdt.

Mvh
Torkjell Morset
Statens naturoppsyn
91622003

Fra: Wigelius Iris Nathalie [<mailto:iris.wigelius@fefo.no>]
Sendt: 18. juli 2013 15:09
Til: Torkjell Morset
Emne: Vedr. søknad om registrering av kontraktløst byggverk i utmark, Porsanger kommune

Hei.

Finnmarkseiendommen har mottatt en søknad om registrering av kontraktløst byggverk i utmark i Porsanger kommune.

Omsøkte byggverk (gamme) tilhører Bjørn B. Karlsen og skal befinne seg i nærheten av Råvttosavzi, og ligger per dags dato innenfor Stabbursdalen nasjonalpark. (Kartkoordinata: x koordinat: 0850974.95 / y koordinat: 7801844.45)

Søker oppgir at du kan dokumentere oppføringstidspunkt på byggverket? Dersom du har kjennskap til gammen; har gammen vært jevnlig vedlikeholdt?

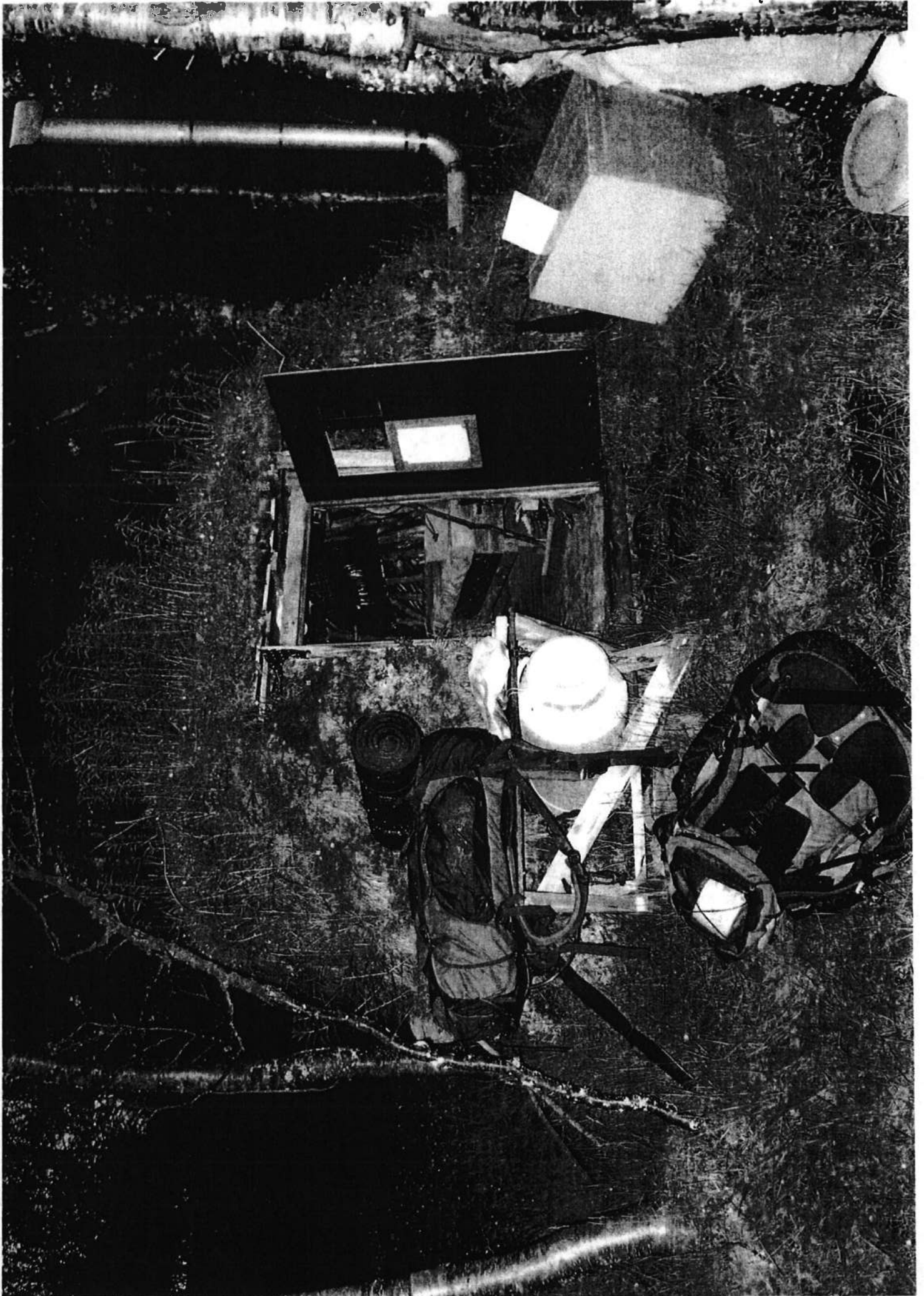
Med hilsen /Dearvvuodaiguin

FeFo

Iris Nathalie Wigelius
Rådgiver/ Ráððeaddi
Grunn og rettigheter/ Eanan ja vuoigatvuodat
Mobiltelefon 413 37953 / Servicetlf 09975
www.fefo.no

KOPI

2013/10/01-1

1977

Bjorn B. K.

COPI

1977

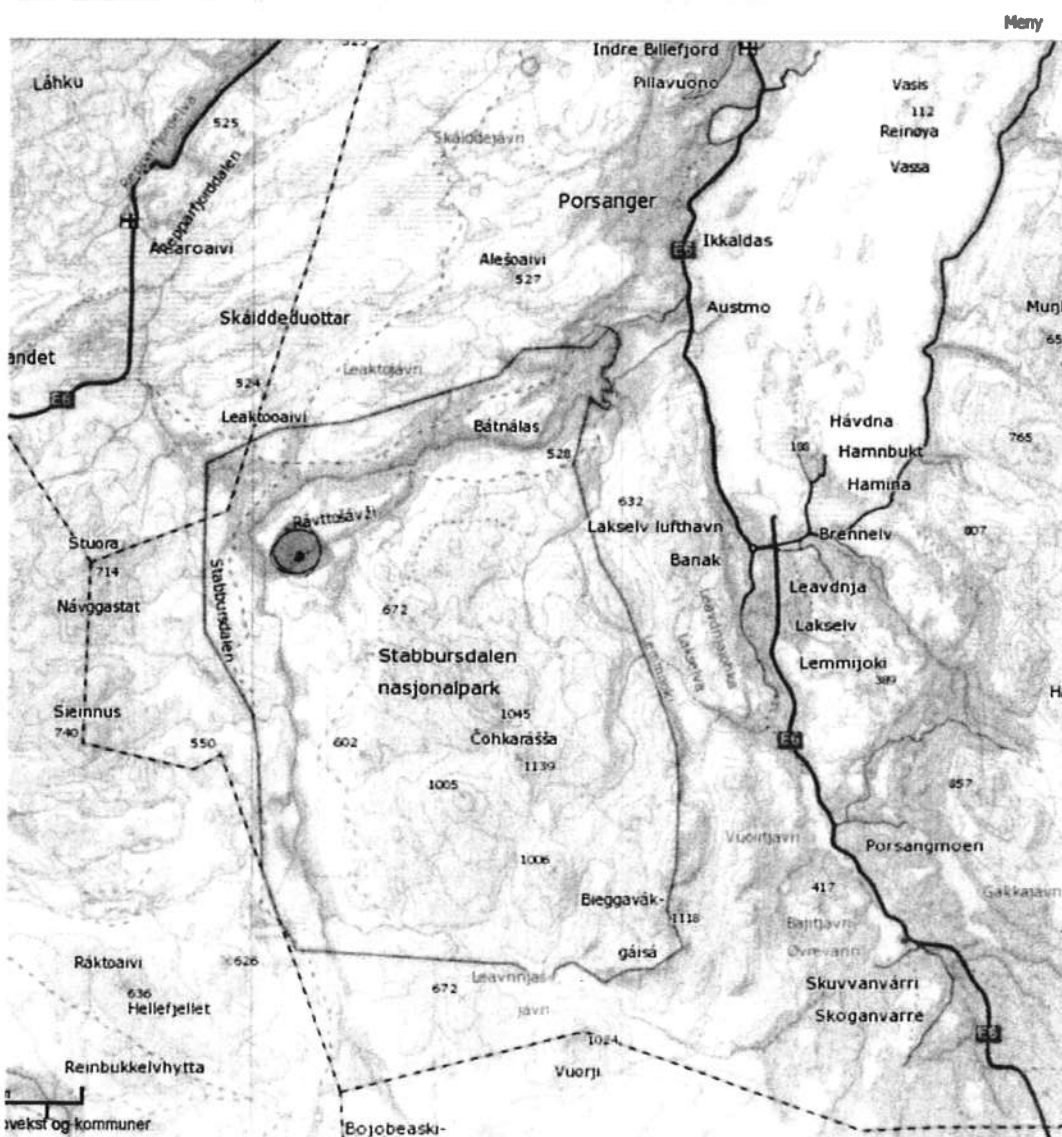
1978

1978

2013/1561-1

Meny

Om

Resultat

Hjelp

Logg inn

Kartkoordinater

X koordinat: 0850974.95
Y koordinat: 7801844.45

Transformer koordinat

Kartkoordinater i lokal UTM sone

Sonebelte: 35W
X koordinat: 0395946.33
Y koordinat: 7777438.15

Geografiske koordinater

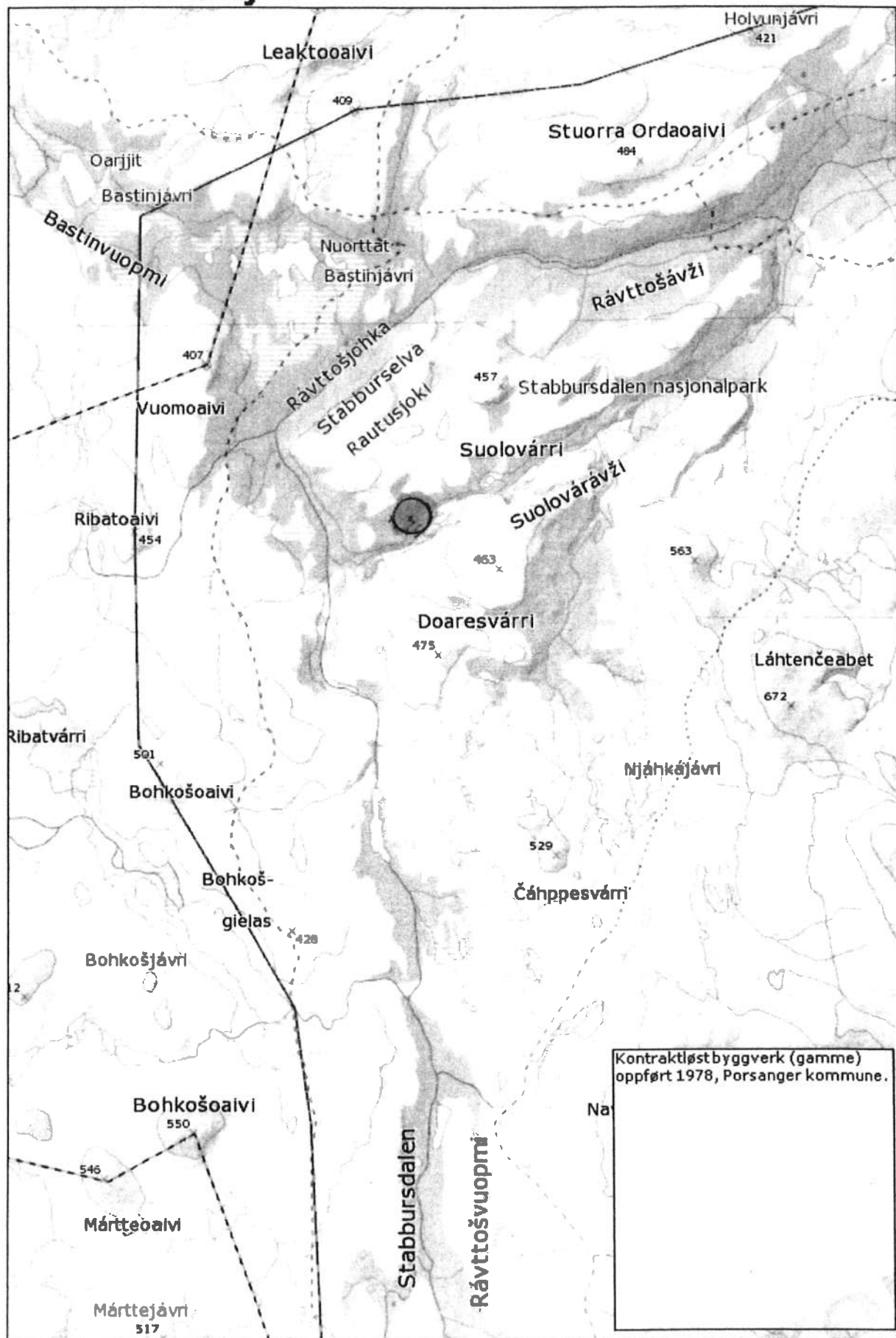
Grader
Breddekoordinat: 70.06274
Lengdekoordinat: 24.28238
DMM
Breddekoordinat: 70 4.964579
Lengdekoordinat: 24 15.742879
DMS
Breddekoordinat: 70 4'57.87"
Lengdekoordinat: 24 15'44.58"

KOP

330K 10.05.2013

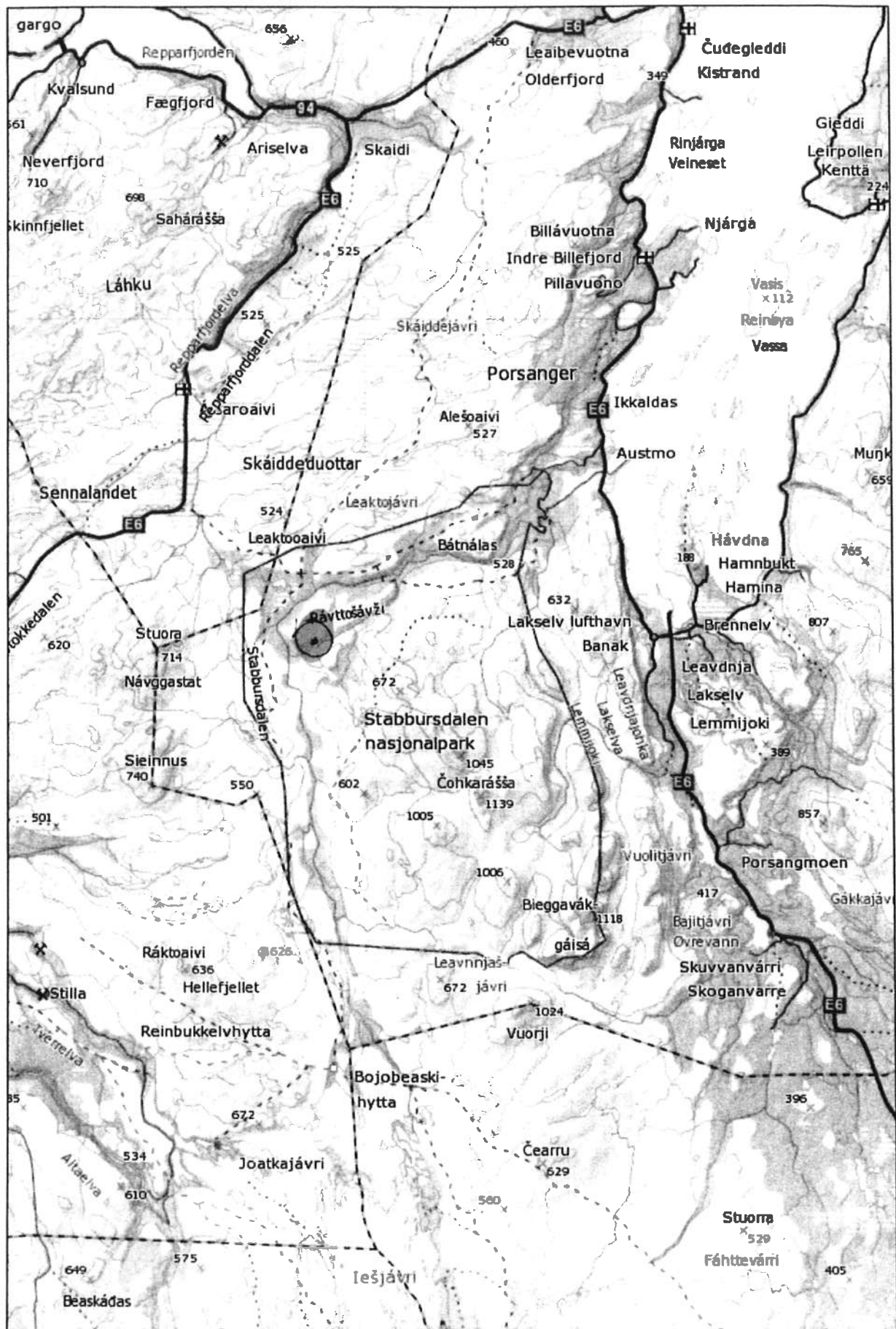
Gamme lokasjon

10.05.2013

BBK

Målestokk: 1:93 085

33K 10.05.2013

Finnmarkseiendommen
Finnmárkkuopmodat

Karlsen Bjørn B
Postboks 328

9711 LAKSELV

2013/1561-1

01333123 07/06

Vår dato/Min bealvi

20.08.2013

Deres dato/Din bealvi

07.06.2013

Vår ref./Min čuj.

13/00974 INW

444.1 ()

Deres ref./Din čuj.

SØKNADEN INNVILGES - KONTRAKTSLØST BYGGVERK I UTMARK - PORSANGER KOMMUNE - KARLSEN BJØRN B

Finnmarkseiendommen/Finnmárkkuopmodat (FeFo) viser til ditt brev av 7. juni 2013, hvor du søker om registrering av gamme i nærheten av Rávttošávži i Porsanger kommune.

Det omsøkte bygget er verken registrert ved erklæring eller festekontrakt. Opplysninger som du har sendt FeFo, viser at søknaden gjelder et eksisterende byggverk som er nyttbart til sitt formål på saksbehandlingstidspunktet. FeFos retningslinjer for behandling av kontraktløse byggverk i utmark kommer dermed til anvendelse, jf. punkt 2.

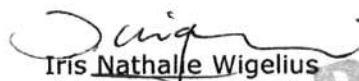
I søknaden oppgis det at gammen ble påbegynt oppsatt i 1977 og ferdigstilt i 1978. FeFo anser bygget for å være satt opp før 1986. Dermed skal søknaden ikke sendes på høring etter Finnmarksloven § 18, men FeFo skal rekvirere matrikkelenhet fra kommunen som matrikkelmyndighet, jf. retningslinjene punkt 5.2 og 5.3.

Omsøkte område ligger imidlertid innenfor Stabbursdalen nasjonalpark. Dersom kommunen som planmyndighet gir de nødvendige offentlige tillatelser til det eksisterende byggverket, **gir FeFo som grunneier tillatelse til å etablere punktfeste som omsøkt.**

Ved spørsmål, kontakt saksbehandler Iris Nathalie Wigelius på telefon 09975.

Med hilsen/Dearvvuodaiguin

Sverre Pavel
leder - grunn og rettigheter

Iris Nathalie Wigelius
rådgiver - grunn og rettigheter

KOPI

28.06.2006

GAMMEBYGGING I UTMARK - RETNINGSLINJER FOR GAMMEBYGGING I TANA KOMMUNE

1. Gamme i utmark er et byggverk som er oppført direkte på bakken av stedegne materialer. Med stedegne materialer menes materialer tilsvarende de som er på stedet. Det innebærer at gamma skal være oppført av materialer som ved forfall tilbakeføres til naturen, med unntak av noen få materialer som er angitt tillatt. Det innebærer at det skal nyttes bjørk, torv og stein. Det kan ikke nyttes trykkimpregnerte materialer og sementbaserte produkter.
2. Gamma skal ivareta hensynet til å videreføre lokale byggetradisjoner. Det innebærer at materialbruken og byggemåten skal ivareta gammel byggeskikk for oppføring av gammer.
3. Gamma skal innvendig målt ikke ha større total grunnflate enn 12 m². Største høyde utvendig skal ikke overstige 3 m.
4. Gamma skal være fullstendig torvkledd utvendig. Det innebærer at byggverket skal ha skrånende vegger minst i forholdet 1:10 med liggende torv.
5. Det er tillatt å nytte grunnmurplast eller tilsvarende fuktsperre mellom treverk og torv.
6. Det er tillatt å ha totalt inntil 2 m² vindusflate i gamma. Hvert vindu skal ikke overstige 1 m².
7. Det er tillatt å bygge tregulv innvendig på bjelkelag over bakken.
8. Det er tillatt å montere ovn i henhold til gjeldende brannforskrifter.
9. Det er tillatt å benytte ubehandlet trepanel innvendig på veggen.
10. Gamma og byggingen av den skal ivareta hensynet til å bevare naturen.
11. Det er tillatt å bygge torvkledd utedo i tilknytning til gamma. Denne skal ikke ha større innvendig grunnflate enn 2 m². Største høyde utvendig skal ikke overstige 2,5 m. Den samme materialbruken gjelder her også som i pkt. 1, 5 og 7.

12. Gamma skal ikke være låst. Det innebærer at gamma skal være tilgjengelig for alle som ferdes i naturen. Gammebyggers fortrinnsrett til opphold opprettholdes og videreføres.

13. Enhver gamle i utmark må være godkjent av grunneier og bygningsmyndigheten i kommunen. Før eventuell tillatelse til bygging av gamle gis så skal bygningsmyndigheten innhente uttalelse fra bygdelag eller annet representativt organ for brukerne av området hvor gamma søkes oppført.

Formannskapet bes videreføre arbeidet med å utarbeide en helhetlig gamleplan for kommunen som går utover det rent bygningsmessige. Arbeidet med planen må involvere bygdelag og personer som utøver tradisjonell bruk av gammer. Det forutsettes at en i arbeidet tilpasser planen til Finnmarkslovens grunnsyn og bestemmelser.

Vedtatt i kommunestyret 23.02.06

Du er her > [FeFo Norsk](#) > [Om FeFo](#) > Retningslinjer kontraktløse byggverk i utmark

Retningslinjer kontraktløse byggverk i utmark

Vedtatt i styret 29 juni 2012

Retningslinjer for FeFos behandling av eksisterende kontraktløse byggverk i utmark

1. Formål

Retningslinjenes formål er å bidra til at byggverk i utmark på FeFo-grunn skal ha en punktfestekontrakt med grunneier, og nødvendige offentlige tillatelser.

2. Virkeområde

2.1 Retningslinjene gjelder alle byggverk herunder hytter, gammer, naust osv. på FeFo –grunn som ikke har grunneiers tillatelse og/ eller offentlig tillatelser.

2.2 Retningslinjene gjelder eksisterende byggverk som er nyttbare til sitt formål på saksbehandlingstidspunktet.

3. Dokumentasjonsplikt

3.1 Den som framstår som eller påstår å være eier (eierpretendenten) av bygget har bevisbyrden for å framskaffe tilstrekkelig dokumentasjon i tilknytning til byggverkets historie og eierskap.

3.2 FeFo kan av eget tiltak innhente dokumenter og befare byggverket

4. Saksbehandling

4.1 FeFos saksbehandling vil følge prinsippene i Finnmarksloven § 18.

4.2 Det skal gjøres en individuell vurdering av hver enkelt sak.

4.3 I saker / søknader der eierpretendenten ikke ønsker å søke FeFo og eller kommunen om tillatelse iht. plan og bygningsloven (pbl), forbeholder FeFo som grunneier seg retten til selv å ta opp og behandle saken og/eller søke kommunen om godkjenning av bygget.

5. Bygg med oppføringstidspunkt før 1986

5.1 Etter foreliggende dokumentasjon jf punkt 3 avgjør FeFo byggetidspunkt og eierskap.

5.2 Saken /søknaden sendes ikke på høring etter Finnmarksloven § 18.

5.3 FeFo rekvirerer matrikkelenhet fra kommunen som matrikkelmyndighet.

5.4 FeFo oppretter festekontrakt for punktfeste med eierpretendenten jf punkt 5.1

6. Bygg med oppføringstidspunkt mellom 1986- 2006

6.1 Saken / søknaden sendes på høring iht. Finnmarksloven § 18.

6.2 Etter vurdering av innkomne høringsuttalelser, og avklaring av byggets historie og eierforhold oversendes saken til kommunen for behandling iht. pbl.

6.3 Dersom FeFo etter vurderingen i 6.2 kommer til at saken/søknaden ikke skal gis festekontrakt avslås saken/søknaden. Avslaget skal være begrunnet. For en eventuell fornyet behandling vises det til retningslinjene punkt 12.

6.4 Forutsatt kommunens positive vedtak (godkjenning etter pbl.) rekvirerer FeFo matrikkelenhet fra kommunen.

6.5 FeFo oppretter punktfestekontrakt med eierpretendenten

6.6 Ved negativt vedtak fra kommunen (avslag etter pbl.) vurderer FeFo sanksjoner jf punkt 8.

7. Bygg med oppføringstidspunkt etter 01.07.2006

7.1 Saken / søknaden sendes på høring iht. F § 18.

7.2 FeFo vurderer innkomne høringsuttalelser, avklaring av byggets historie og eierforhold og avgjør om saken skal oversendes saken til kommunen for behandling iht. pbl. For eventuell fornyet behandling vises det til punkt 12.

7.3 Dersom FeFo etter vurderingen i 7.2 kommer til at saken/søknaden ikke skal gis festekontrakt avslås saken/søknaden. Avslaget skal være begrunnet. Saken oversendes sammen med FeFos vurdering til kommunen for behandling etter pbl.

7.4 Forutsatt kommunens positive vedtak (godkjenning etter pbl.) vurderer FeFo om det skal rekvireres matrikkelenhet fra kommunen. FeFo oppretter punktfestekontrakt med eierpretendenten.

8. Sanksjonering

8.1 Som sanksjoner kan det kreves at bygget kreves fjernet eller rettet, eller at det overtas av FeFo.

8.2 FeFo vil samarbeide om sanksjonering med kommunen der bygget er plassert. Som hovedregel vil FeFo ikke alene gjennomføre sanksjonering, men det skal gjøres en vurdering iht. punkt 4.2.

8.3 Direktøren avgjør om FeFo skal sanksjonere med grunnlag i grunneierretten.

9. Festekontrakt (*)

9.1 Det inngås kontrakt for punktfeste av tomt til eksisterende bygg på søknadstidspunktet med mindre det bestemmes noe annet gjennom saksbehandlingen. Dette vil skje etter en individuell vurdering iht. punkt 4.2.

Fstekontrakten vil ikke gi rett til å utvide eller sette opp flere bygg på tomta.

9.2 Vilkår for tillatelse til bygget satt av kommunen gjengis med vedtaksdato. Det inntas i festekontrakten at alle bygningsmessige endringer er søknadspliktige og krever tillatelse både etter plan- og bygningsloven og fra FeFo som grunneier.

9.3 Festekontrakten skal tinglyses for eiers regning.

*Merknad: Punkt 9 endret av direktøren 6.feb. 2014.

10. Omgjøring av erklæringer / kontrakter med særvilkår

Eiere av lovlige eksisterende byggverk som har avtaler på særvilkår med FeFo, (utforming, forbud mot låsing mv) kan søke om å få omgjortkontrakten/erklæringen til en punktfestekontrakt på ordinære vilkår. For FeFos behandling gjelder disse retningslinjer så langt de passer.

11. Næringshytter

11.1 Med næringshytter forstås bygninger satt opp med et næringsmessig behov. Bygg i reindriften følger reglene i reindriftsloven og omfattes ikke av disse retningslinjer.

11.2 Det kan søkes om bruksendring fra næring til fritidsfestekontrakt, dog punkt 4.3. FeFo kan av eget tiltak iverksette saksbehandling jf punkt 4 og inngå punktfestekontrakt jf punkt 9.

11.3 FeFo vil som hovedregel følge kommunens vedtak i saken, dog punkt 4.2.

11.4 For eldre næringshytter uten kontrakt og eller offentlig godkjenning kan det på lik linje med øvrige bygg omtalt i disse retningslinjer søkes om offentlig godkjenning jf punkt 4.2.

12. Fornytt behandling

En sak/søknad som er avgjort etter disse retningslinjer kan framlegges for FeFos styre for fornytt behandling, dersom det er kommet vesentlig nye opplysninger i saken, eller at saken/søknaden etter direktørens oppfatning er av prinsipiell karakter.

13. Utfyllende bestemmelser

Direktøren kan i medhold av disse retningslinjene fastsette utfyllende regler for FeFos behandling av saker/søknader, foreta justeringer av foreliggende retningslinjer innenfor retningslinjenes formål jf punkt 1.